

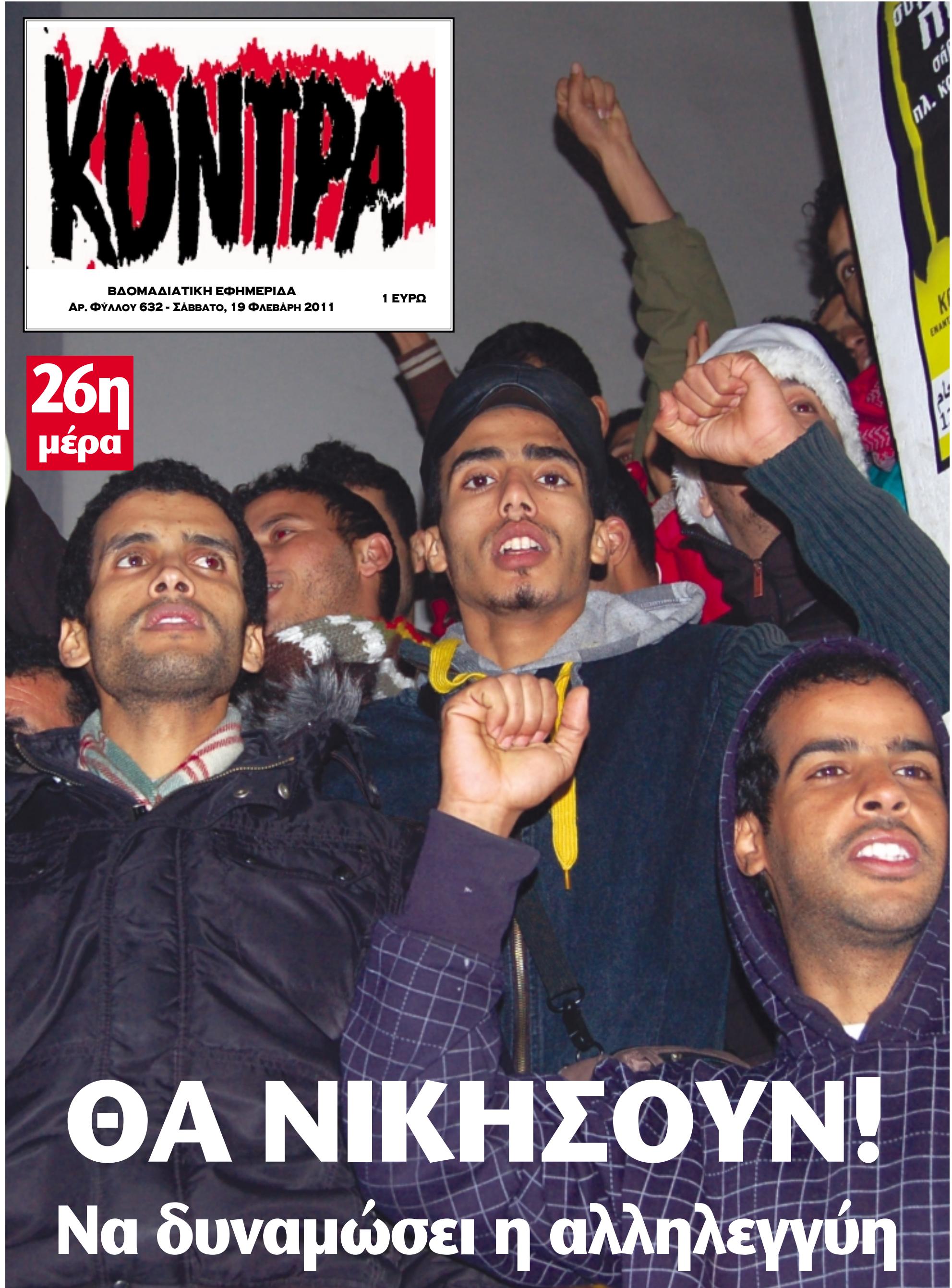

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 632 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 19 ΦΛΕΒΑΡΗ 2011

1 ΕΥΡΩ

26η
μέρα

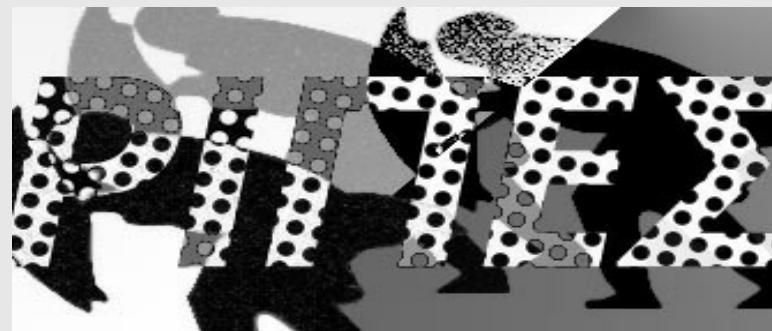
ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ!
Να δυναμώσει η αλληλεγγύη

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

19/2: Αιθοπία: Ημέρα μαρτύρων (1930) 19/2/1947: Ανακοινώνεται η ίδρυση του στρατοπέδου Εθνικού Φρονηματισμού της Μακρονήσου 19/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία της Πολιτιστικής Λέσχης Παγκρατίου 19/2/1986: Βόμβα στο ΥΠεχωΔΕ, άλλη βόμβα σε παράρτημά του δεν εξερράγη (ΕΛΑ) 19/2/1990: Εκτέλεση ψυχίατρου Μάριου Μαράτου («Επαναστατική Αλληλεγγύη») 19/2/1998: Βόμβα στα γραφεία της «General Motors» (17N) 20/2/1811: Χρεοκοπία της Αυστρίας 20/2/1902: Πεντακόσιοι νεκροί στη διάρκεια συγκρούσεων απέργων-αστυνομίας (Βαρκελώνη) 20/2/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών (Παλαιό Φάληρο) 20/2/1974: Σύλληψη 35 γηγετικών στελεχών του ΚΚΕ, ανάμεσά τους οι Αντώνης Αμπατιέλος, Νίκος Καλούδης, Δημήτρης Γόντικας και Κώστας Κάπτος 20/2/1977: Βόμβα στην αποθήκη προϊόντων του Στασινόπουλου (ΕΛΑ) 20/2/1991: Η Αλέκα Παπαρήγα εκλέγεται γενική γραμματέας του ΚΚΕ 21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας, ήμερα ένεναγών, Μπαγκλαντές: Ημέρα μαρτύρων (1952) 21/2/1848: Τυπώνεται στο Λονδίνο το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο» 21/2/1907: Οι Μπολσεβίκοι Πάβελ Γκούλεφ και Μιχαήλ Φρούνζε εκτελούν τον υπαστυνόμο Νικήτα Περλόφ (Ρωσία) 21/2/1932: Η ΕΣΣΔ αφαιρεί τη ρωσική υπηκοότητα από τον λεόντα Τρότσκι 21/2/1972: Οκτώ μέλη της RAF με μάσκες καρναβαλιού, πάιρουν 285.000 μάρκα από την Τράπεζα Παρακαταθηκόν και Δανείων 21/2/1973: Τέσσερις χλιάδες φοιτητές καταλαμβάνουν τη Νομική και εξεγερόνται κατά της δικτατορίας 21/2/1973: Ποινή εννιά ετών και δέκα μηνών στον απόστρατο αντισμήναρχο Αν. Μήνη και επτά ετών και οκτώ μηνών στον παιδίατρο Στ. Πατελάκη για τοποθέτηση βομβών 21/2/1985: Εκτέλεση του εκδότη της «Απογευματινής» Νίκου Μομφεράτου και του οδηγού του Γιώργου Ρουσέτη (17N) 22/2: Ημέρα προσκοπισμού, Ινδία: Ημέρα μητέρας 22/2/1977: Βόμβα σε κατάστημα της ΠΕΣΙΝΕ (ΕΛΑ) 23/2: Ημέρα κόκκινου στρατού, Μπρουνέ: Εθνική γιορτή, Γουιάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1970) 23/2/1943: Ιδρυση της ΕΠΙΟΝ 23/2/1974: Δύο πυροτεχνουργοί νεκροί από έκρηξη τεσσάρων βομβών στο εργοστάσιο της «Dow» (καταγγέλλεται σαν προβοκάτιστα των παρακατών Πλεύρη και Φαρμάκη) 23/2/1993: Χτύπημα στη ΔΟΥ Χαλανδρίου (17N) 24/2: Εσθονία: Εθνική γιορτή (1920), Γκάνα: Ημέρα απελευθέρωσης (1966), Μεξικό: Ημέρα σημαίας 24/2/1972: Καταδίκες ενιάδας μελών του ΚΚΕ από έκτακτο στρατοδικείο 24/2/1977: Συλλαμβάνονται οι οικροδεξιοί βομβιστές Κακαβάς («4η Αυγούστου») και Καλέντζης («Νέα Τάξις») 24/2/1993: Εντοπίζονται δύο βόμβες (ΕΛΑ) που δεν εξερράγησαν στα κτήρια της ΕΤΒΑ (Πανεπιστημίου) και της ΕΤΕΒΑ (Αμαλίας) και εξουδετερώνονται 25/2: Κουβέιτ: Εθνική γιορτή.

● Πρέπει να το διασκεδάζουν αφάνταστα οι τροϊκανοί ●●● Πρώτα τραβάνε ένα ξέχεσμα πατόκορφα στην κυβέρνηση ●●● Μόλις η κυβέρνηση αντιδρά [με καθυστέρηση] Ραν Ταν Πλαν], κάνουν διορθωτική δήλωση ●●● Άλλα δεν πάρουν πιο πάντα απ' όσα είπαν αρχικά ●●● «Είναι λυπηρό εάν κάποια στιγμή σχηματίστηκε διαφορετική εντύπωση», δήλωσαν ●●● Δηλαδή, φτάμε εμείς που δεν καταλάβαμε καλά τι είπαν! ●●● Αρά, και η κυβέρνηση δεν κατάλαβε καλά! ●●● Αυτό κι αν είναι φτύσιμο ●●● Άλλα και οι Πασόκοι σκίζουν από συντονισμό ●●● Βρήκαν ζωή στα μάυρα τα μεσάνυχτα, που λέει και το γνωστό τραγουδάκι ●●● Ετρέχαν μες στη νύχτα να κρύψουν τη ντροπή τους με ανακοινώσεις που κανένας φυσικά δεν πίστεψε ●●● Πιλαείται όπως είν' επιπλωμένο, λοιπόν ●●● Το υπηρετικό προσωπικό έχει ήδη πουληθεί ●●● Οπου υπηρετικό προσωπικό σύμπασις ο ελληνικός λαός ●●● Χούλιγκαν χαρακτήρισε τον Σερβάς Ντερούζ ●●● Δεν ρωτάς

και τον Παπακωνσταντίνου, ρε παλικάρι, να δούμε αν μπορεί να πει τα ίδια; ●●● Ο οποίος Παπακωνσταντίνου από τη ζαλάδα του ξέχασε και τα ελληνικά που ξέρει ●●● «Φερόμενες σχετικές δηλώσεις» χαρακτήρισε τις δηλώσεις Ντερούζ ●●● Γιατί «φερόμενες», ρε μεγάλε; ●●● Δεν τις έκανε, οι δημοσιογράφοι τις κατασκεύασαν; ●●● Πόσο δουλάρα πρέπει να είσαι για να γράφεις τέτοια πράγματα; ●●● Τα έβαλε, όμως, όλα στη δέση τους ο γίγαντας Πεταλωτής, όταν επιβεβαίωσε μέχρι κεραίας όλα όσα είχαν πει οι τροϊκανοί ●●● Θα μας

επιπρέψουν, όμως, να τα ανακοινώνουμε εμείς, κατέληξε ο τρισμέγιστος ●●● Μπορούμε να κόψουμε και μόνο μας το λαιμό μας, είναι πιο ηρωικό ●●● Αξιοποίηση ή εκποίηση; ●●● Ιδού το νέο ανέκδοτο ●●● Η ΝΔ -λέει- μιλάει για αξιοποίηση, ενώ η κυβέρνηση για εκποίηση ●●● Και μεις για αξιοποίηση μιλάμε, λέει η κυβέρνηση ●●● Μ' άλλα λόγια, για ξεπούλημα μιλούν και οι δύο ●●● Οι λέξεις ενίστε εκδικούνται τους εξυπνάκρδες ●●● Υπάρχει Ελληνας ή Ελληνίδα που να μην κατάλαβε ότι όλα στο σφυρί τα βγάζουν; ●●● Κοινό προ-

◆ Για «αρχικούς στόχους, που δεν είχαν προβλέψει, ούτε συνυπολογίσει επαρκώς τις υφεσιακές πτίεσις» κάνει λόγο ο Κουσελάς σε πρόσφατη συνέντευξή του. Ετσι απλά «δεν είχαν προβλέψει επαρκώς» τις πτίεσις από την οικονομική κατρακύλα, απότοτε δικαιούνται να παίρνουν συνεχώς νέα αντιλαϊκά μέτρα. Τι έλεγαν, όμως, όταν ανακοίνωνταν τα πρώτα «ππακέτα»; Οτι τα έχουν υπολογίσει όλα με ακρίβεια, ότι έχουν υπολογίσει και «μαξιλάρι» για την οικονομική κατρακύλα, απότοτε δικαιούνται να παίρνουν συνεχώς νέα αντιλαϊκά μέτρα. Τι έλεγαν, όμως, όταν ανακοίνωνταν τα πρώτα «ππακέτα»; Οτι τα έχουν υπολογίσει όλα με ακρίβεια, ότι έχουν υπολογίσει και «μαξιλάρι» για την οικονομική κατρακύλα, απότοτε δικαιούνται να παίρνουν συνεχώς νέα αντιλαϊκά μέτρα. Ο Παπακωνσταντίνου, μάλιστα, για να δείξει πόσο σύγουρος είναι για τους ακριβέστατους υπολογισμούς τους, δήλωνε πως αν χρειαστεί να παρθούν νέα μέτρα, αυτός θα παρατηθεί. Τώρα, έρχεται ο Κουσελάς και μας λέει ότι η μνημονιακή πολιτική είναι κινούμενη άμμος. Οσο περνάει ο καιρός τόσο πιο βαθιά χώνεσαι σ' αυτή. Κι αυτό το παρουσιάζει σαν το πιο φυσικό πρόγμα του κόσμου! «Οι στόχοι αναθεωρούνται, προκειμένου να είναι συμβατοί με την εκάστοτε συγκυρία», λέει.

◆ Συμβουλές προς τροϊκανούς από τον «μετρ» της προπαγάνδας Γιάννη Λουλή: να μη δίνουν συνεντεύξεις, γιατί η Ελλάδα είναι μια «διδούτερη» χώρα και αυτά που λένε παρεξηγούνται! ◆ Αντιγράφουμε από την «Ελευθεροτυπία» της περασμένης Δευτέρας: «Επίσης, άλλος υπουργός, μένοντας μόνο στο ύφος των τροϊκανών και όχι στην ουσία, μας είπε χθες: "Ήταν απερίγραπτο το ύφος τους κι αυτά που είπαν. Η αλλαζονεία τους ήταν πρωτοφανής, γ' αυτό αντέδρασε ο πρωθυπουργός"». Αυτό είναι το πρόβλημα των Πασόκων. Το ότι οι τροϊκανοί τους συμπεριφέρονται σαν σε υποτε-

λείς. Το ότι δεν αφήνουν την κυβέρνηση να κάνει πρώτη τις ανακοινώσεις, αλλά σπεύδουν να τις κάνουν οι ίδιοι. Επί της ουσίας δεν διαφωνούν πουθενά. ◆ Αυτό έλειπε, να μην ενοχληθούν τα καρατζαφέρεια μπουμπούκια από τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους απεργούς μετανάστες. Αδωνις, Πλεύρης και Βορίδης κατέθεσαν ερώτηση προς τους Ραγκούση και Παπαουτσή για την Κατάληψη του ράδιοσταθμού Αθήνα 9.84, την οποία πραγματοποίησαν, όπως γράφουν, «περισσότεροι από τριάντα (30) λαθρομετανάστες με την αμέριστη βοήθεια γνωστών και μη εξαιρετέων επαγγελματιών

«αντιρατσιστών», μελών ακροαριστερών οργανώσεων». Και καλά, να βαρτίσουν τους Ελληνες μετανάστες, αλλά και λαθραίους κιόλας; Πώς το διαπίστωσαν τα σανίνια;

◆ Με το που κυκλοφόρησαν κάποια σενάρια, ότι η τρόικα ανέβαλε για μια μέρα τη συνέντευξη Τύπου επειδή

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

υπήρξε δυστοκία στη συνεργασία της με την Κατσέλη στο θέμα των επιχειρησιακών συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η τελευταία έσπευσε να εκδώσει ανακοίνωση, διαψεύδοντας την περιρρέουσα ειδησεογραφία. «Από το Υπουργείο διευκρινίζεται για άλλη μια φορά, σε πείσμα των σχετικών σεναρίων που επίμονα συντηρούνται, ότι ούτε το περιεχόμενο ούτε η υλοποίηση του νόμου αποτελούν αντικείμενον αντιπαράθεσης με την Τρόικο», έσπευσε να δηλώσει η Λ. Κατσέλη. Δεν είναι καιρό για μαγικές τώρα. Αυτά γίνονται μόνο για εσωτερική κατανάλωση και όχι στις επίσημες συναντήσεις με την τρόικα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αξιοποιούμε ακίνητη περιουσία του Δημοσίου, δεν εκποιούμε δημόσια γη. Και τις αποφάσεις, για το τι και το πώς, τις πάρνει συντεταγμένα η ελληνική κυβέρνηση και ουδείς αλλος. Γ' αυτό και οι σημερινές φερόμενες σχετικές δηλώσεις του εκπροσώπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε κυριακάτικες εφημερίδες είναι το λιγότερο άστοχες, και σίγουρα ανακρίβεις.

Γιώργος Παπακωνσταντίνου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

παρεμβαίνει στα εσωτερικά της χώρας μα

■ Ξεπουλάνε τα πάντα για να μαζέψουν 50 δισ. ευρώ

Υπό καθεστώς αποικιοκρατίας

Για αποκρατικοποίησεις 50 δισ. ευρώ μίλησαν οι εκπρόσωποι της τρόικας. Για αποκρατικοποίησεις 50 δισ. ευρώ μίλησαν ο Παπακωνσταντίνου και ο Πεταλωτής. Προς τι, τότε όλη η φασαρία; Για το θεατήναι, για μια ακόμη φορά, και όχι για την ουσία.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ απέδειξε για μια ακόμη φορά ότι βρίσκεται σε κατάσταση πανικού. Γ' αυτό και δεν μπόρεσε να διασχειριστεί τη συνέντευξη της τρόικας και τα αποτελέσματα που αυτή παρήγαγε. Είχαν συμφωνήσει για ένα σχέδιο αποκρατικοποίησεων ύψους 50 δισ. ευρώ μέχρι το 2015. Δεν βγήκε, όμως, να κάνει ανακοινώσεις ο Παπακωνσταντίνου, προφανώς γιατί ήθελε πρώτα να ετοιμάσει το έδαφος. Βγήκαν, όμως, και το έκαναν οι τροϊκαίοι και μάλιστα με ύφος επικυρίαρχου, που απευθύνεται σε αποκιά.

Ο Παπακωνσταντίνου λούφαξε, οι άλοι Πασόκοι άρχισαν να αντιδρούν μετά τα δελτία των 8 και τελικά, αφού πέρασαν εννέα ώρες από τότε που τελείωσε η συνέντευξη Τύπου των τροϊκών, βγήκε στη 1 μετά τα μεσάνυχτα ο Πεταλωτής για να κάνει μια δήλωση «εθνικής υπερηφάνιας», με την οποία γελούσε κάθε πτικραμένος. Διότι η δήλωση μιλούσε για το ύφος των τροϊκών και όχι για την ουσία, ενώ το μήνυμα που έστελνε ήταν ότι οι τροϊκαίοι πρέπει ν' αφήνουν την κυβέρνηση να κάνει τις ανακοινώσεις, γιατί αυτή ξέρει πώς να χειρίστει την προπαγάνδα προς τον ελληνικό λαό.

Την επομένη ακολούθησε μπαράζ «εθνικοπερήφανων» παρεμβάσεων των Πασόκων, αλλά και μπηχτές κατά Παπακωνσταντίνου από υπουργούς (Ρέπτης, Σκανδαλίδης), ότι αυτοί δεν ήξεραν τίποτα για τη συμφωνία με την τρόικα για τα 50 δισ. Αν, όμως, αυτή η συμφωνία ήταν πρωτοβουλία μόνο του Παπακωνσταντίνου, αυτός ήδη θα είχε δει την πόρτα. Ο Παπανδρέου ήταν ενήμερος και ήταν αυτός που έδωσε την τελική έγκριση. Επιβεβαιώθηκε έτσι, για μια ακόμη φορά, ότι η κυβέρνηση λειτουργεί σαν κυβέρνηση ελέω θεού μοναρχίας, όπου τις αποφάσεις παίρνει μόνος ο μονάρχης με ένα μικρό πυρήνα συμβούλων του. Αυτό, όμως, δεν αφορά ούτε εμάς ούτε τον ελληνικό λαό. Απλά το σημειώνουμε, για να μη μας λένε για το «καλύτερο πολίτευμα του κόσμου» και να μη μας ζαλίζουν με τα παραμύθια περί διαφάνειας. Οταν δεν είναι ενήμεροι ακόμα και υπουργοί, καταλαβαίνετε τι είδους αλήθειες λέ-

νε στον ελληνικό λαό.

Και βέβαια, είναι για γελιά το επιχείρημα των Πασόκων, ότι τις αποφάσεις τις παίρνει η κυβέρνηση και κακώς οι τροϊκαίοι έκαναν τις ανακοινώσεις για τα 50 δισ., γιατί αυτή ήταν απόφαση της κυβέρνησης, η οποία απλώς τους την ανακοίνωσε. Αν ήταν έτσι, θα είχαν βγει πριν ακόμα έρθει η τρόικα στην Αθήνα και θα είχαν ανακοίνωσει τα 50 δισ. Κι ούτε θα έχαναν τον θλιβερό χαρακτήρα της συνέντευξης των τροϊκών στην οποία απέδειξε για μια ακόμη φορά την ανακοίνωση της συνέντευξης της τρόικας για τα 50 δισ. ευρώ μέχρι το 2015 θα πρέπει να πουληθούν όλες οι επιχειρήσεις που βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή στον πλειοψηφικό έλεγχο του κράτους και όλη η ακίνητη περιουσία του δημόσιου, εκτός από τα αρχαία μνημεία (μας έκαναν και τη χάρη, για να μη μας... πληγώσουν). Τις απόψεις αυτές επανέλαβε ο Ντερούζ και σε δύο κυριακάτικες εφημερίδες, στις οποίες έδωσε συνεντεύξεις πριν αναχωρήσει από την Αθήνα.

Είναι ήδη φαεινότερον, ότι τα 50 δισ. τους τα επέβαλε η τρόικα και προφανώς συνδέονται με την εκταμίευση των

επόμενων δόσεων, αλλά και με την εν εξελίξει διαδικασία για την επιμήκυνση της αποπληρωμής του δανείου. Αυτό φαίνεται και απ' όσα προηγήθηκαν, που οι Πασόκοι κάνουν πώς δεν θυμούνται. Στον προϋπολογισμό του 2010 υπήρχε πρόβλεψη για έσοδα 2,5 δισ. από αποκρατικοποίησεις. Δεν εισπράχτηκε δεκόρα. Στον προϋπολογισμό του 2011 έχουν προβλεφθεί έσοδα 7 δισ. ευρώ. Γινόταν, δε, λόγος για έσοδα 15 δισ. ευρώ τη διετία 2011-2012. Πώς από τα 7 ή τα 15 δισ. έφτασαν στα 50 δισ. μέχρι το 2015; Ετσι ξαφνικά, κάθησαν, τα έβαλαν κάτω, τα λογάριασαν και ανακάλυψαν ότι μπορούν να μαζέψουν 50 δισ. μέσα σε 5 χρόνια και μάλιστα χωρίς να πουλήσουν δημόσια γη, όπως εκ των υπότερων λέ-

νε; Αστεία πράγματα.

Τι είχαν πει, όμως, οι τροϊκαίοι; Δεν πειριόστηκαν μόνο σε ανακοινώσεις για τις συμφωνίες τους με την κυβέρνηση, αλλά μπήκαν στο εσωτερικό πολιτικό παιχνιδιού, κάνοντας κρίσεις για την αντιπολίτευση και απευθύνοντας νουθεσίες με αυστηρό ύφος προς τον ελληνικό λαό. Επί της ουσίας, ανήγγειλαν ότι για να εξασφαλιστούν 50 δισ. ευρώ μέχρι το 2015 θα πρέπει να πουληθούν όλες οι επιχειρήσεις που βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή στον πλειοψηφικό έλεγχο του κράτους και όλη η ακίνητη περιουσία του δημόσιου, εκτός από τα αρχαία μνημεία (μας έκαναν και τη χάρη, για να μη μας... πληγώσουν). Τις απόψεις αυτές επανέλαβε ο Ντερούζ και σε δύο κυριακάτικες εφημερίδες, στις οποίες έδωσε συνεντεύξεις πριν αναχωρήσει από την Αθήνα.

Παρασκευή έκαναν τις ανακοινώσεις τους οι τροϊκαίοι, Δευτέρα τους επιβεβαίωσε πλήρως η κυβέρνηση, με δήλωση του Πεταλωτή, που ελέγει: «Είναι δική μας απόφαση να βάλουμε στόχο τα 50 δισ. Κι ακριβώς επειδή την ανακοίνωσαν οι εκπρόσωποι της τρόικας υπήρξε αυτή η αντίδραση της ελληνικής κυβέρνησης. Δεν έχουν κανένα δικαίωμα να ανακοινώνουν αποφάσεις της ελληνικής κυβέρνησης, άλλος είναι ο ρόλος τους. Αν η ανακοίνωση γινόταν από την κυβέρνηση θα υπήρχε και συζήτηση στο υπουργικό συμβούλιο και διαβούλευση!»

Επί της ουσίας, βρισκόμαστε **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7**

Προπαγανδιστικό ελιγμόι

Στην αντεπίθεση προσπαθεί να περάσει η κυβέρνηση, μετά το χουνέρι που της σκάρωσε η τρόικα. Αφού πρώτα έκλινε σε όλες τις πτώσεις τη λέξη «αξιοποίηση» (που παρουσιάζεται σαν το αντίθετο του «ξεπουλήματος»), ο Παπανδρέου πέταξε το πυροτέχνημα περί κατάθεσης νομοσχέδιου που θα απαγορεύει την πώληση δημόσιας γης. Για να δώσει, μάλιστα, έμφαση στα λεγόμενά του, είπε ότι η συγκεκριμένη νομοθετική διάταξη θα συμπεριληφθεί στη συνταγματική αναθέωρηση που η κυβέρνηση σχεδιάζει για το 2013. Η κυβερνητική προπαγάνδα, βέβαια, με τα πάντα πρόθυμα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, αποσιώπησε το συμπλήρωμα στη φράση του Παπανδρέου. Δεν θα επιτρέπεται η πώληση δημόσιας γης, χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής, είπε στην

το πρώτο που πρέπει να παρατηρήσουμε είναι πως δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι το 2013 θα υπάρξει αναθεώρηση του συντάγματος. Για να είναι η επόμενη Βουλή αναθεώρητη, θα πρέπει η τωρινή να βάλει μπροστά τις διαδικασίες αναθέωρησης και να καθορίσει ποια άρθρα θα αναθεωρθούν και με ποιο περιεχόμενο. Θα προλάβει; Χλωμό το κόβουμε.

Το δεύτερο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως το πούλημα, δηλαδή η μεταβιβαση ιδιοκτησίας, δεν έχει καμιά διαίτερη σημασία. Σημασία έχουν οι μακροχρόνιες συμβάσεις παραχώρησης, που φτάνουν τα 30 χρόνια και περιλαμβάνουν και ρήτρες επέκτασής τους και για άλλες δεκαετίες. Με τέτοιες, αποικιοκρατικού τύπου συμβάσεις έχουν δοθεί το αεροδρόμιο των Σπάτων, η γέφυρα Ρίου-Αντίρριου, οι αυτοκινητόδρομοι. Οι καπιταλιστές δεν έχουν συμφέρον να αγοράσουν γη, δεσμεύοντας κεφάλαια σε τέτοιες αγορές. Πάντοτε θέλουν να παίρνουν την κρατική γη με κάποια αποικιοκρατική σύμβαση και πάνω σ' αυτή να χτίζουν τη μπίζνα τους, χρησιμοποιώντας κεφάλαια του κράτους, επιδοτήσεις από το κράτος και την ΕΕ και δόνεια με την εγγύηση του ελληνικού κράτους.

Ως τρίτη και τελευταία παραστήρηση παραθέτουμε τις απαντήσεις που έδωσε ο εκπρόσωπος της ΕΕ στην τρόικα Σερβάς Ντερούζ, σε συνέντευξη που έδωσε στο «Πρώτο Θέμα» και δημοσιεύτηκε την προηγούμενη Κυριακή: «Τα επόμενα δύο χρόνια θα κάνετε αποκρατικοποίησεis 15 δισ. ευρώ. Τα πρώτα 5 δισ. θα προέλθουν από την πώληση του πρώτην αεροδρομίου του Ελληνικού και τα υπόλοιπα 10 δισ. ευρώ από τις εισηγμένες εταιρίες στο χρηματιστήριο και αυτές που δεν είναι εισηγμένες. Η κυβέρνηση θα μας πει ποιες εταιρίες θα αποκρατικοποιηθούν. Επίσης για την τριετία 2013-2015 θα πουληθούν τα αεροδρόμια, τα λιμάνια και η ακίνητη περιουσία, από τα οποία θα πρέπει να εισπραχθούν 35 δισ. ευρώ. Επίσης, υπάρχει και η μη καταγεγραμμένη περιουσία που δεν είναι εισηγμένη υπολογίσεις».

«Προσωπική μου άποψη είναι ότι είναι λανθασμένη και επί της ουσίας αυτή η προσέγγιση για τα 50 δισ ευρώ. Ούτε θα προκύψει, ούτε είναι δυνατό να προκύψει από οποιαδήποτε Κυβέρνηση. Από εκεί και πέρα αποκρατικοποίησεis, δηλαδή ιδιωτικοποίησεis αυτού του ύψους, δεν είναι δυνατό να γίνουν όχι μέχρι το 2015, ούτε μέχρι το 2025».

Δημήτρης Ρέππας

«Δεν είχε ενημερωθεί το υπουργικό συμβούλιο. Δεν έχ

H11η Φεβρουαρίου είναι αναμφίβολα μια ιστορική μέρα για τον αιγυπτιακό λαό. Η παράτηση του Χόσνι Μουμπάρακ, ύστερα από 18 μέρες διαδηλώσεων από εκατομμύρια Αιγυπτίων, με 300 τουλάχιστον νεκρούς και χιλιάδες τραυματίες, αποτελεί σε κάθε περίπτωση μια σημαντική νίκη του αντικαθεστωτικού κινήματος. Μια νίκη όμως που μπορεί να αποδειχθεί βραχύβια, αφού όλη η εξουσία πέφεσε στο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, δηλαδή σε μια στρατιωτική χούντα. Πρόκειται για «μια αλλοιγή στα πλαίσια του καθεστώτος», όπως εύστοχα τη χαρακτήρισε ο γνωστός σχολιαστής για τη Μέση Ανατολή, Αμίρ Ταχέρι, στην αραβική εφημερίδα «al-Sharq al-Awsat», με έδρα το Λονδίνο.

Τον ενθουσιασμό και την ευφορία για την παράτηση του Μουμπάρακ διαδέχονται ο σκεπτικισμός, η ανησυχία και η αβεβαιότητα, καθώς οι κινήσεις και τα ανακοινώθηκαν του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου μέχρι στιγμής ανταποκρίνονται ελάχιστα στα αιτήματα του αντικαθεστωτικού κινήματος και δεν αφήνουν πολλά περιθώρια αμφιβολίας για τις προθέσεις και τις στοχεύσεις της στρατιωτικής ηγεσίας.

Στις 13 Φεβρουαρίου, το πενταμέρειο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο ανακοίνωσε ότι αναλαμβάνει την ευθύνη για τη διακυβέρνηση της χώρας μέχρι τη διεξαγωγή εκλογών, τη διάλυση της βουλής, την αναστολή του συντάγματος και το σχηματισμό μιας επιτροπής για την τροποποίηση του συντάγματος και την υποβολή στη συνέχεια των αλλαγών σε δημοψήφισμα. Λίγο αργότερα, ο πρωθυπουργός Αχμέντ Σαφίκ ανακοίνωσε ότι η κυβέρνηση που διορίστηκε από το Μουμπάρακ παραμένει ως μεταβατική, με προτεραιότητα την αποκατάσταση της «τάξης και της ασφάλειας» και την «καταπολέμηση της διαφθοράς». Οπως επισήμανε σε σχετικό ρεπορτάριο το «Αλ-Τζαζίρα», «η εξουσία βρίσκεται εξ ολοκλήρου στα χέρια του στρατού, που έχει αναλάβει το ρόλο του προέδρου και δίνει εντολές στην κυβέρνηση». Την δια μέρα, ο στρατός απομάκρυνε τις τέντες από την πλευρά του Ταχρίρ και σημειώθηκαν συγκρούσεις με εκατοντάδες διαδηλωτές που ήθελαν να παραμείνουν στην πλατεία.

Στις 14 Φεβρουαρίου, το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο εξέδωσε το 50 ανακοινώθηκε με το οποίο κάλεσε τους εργαζόμενους να σταματήσουν τις απεργίες και να συμβάλουν στην αναζωγόνηση της οικονομίας της χώρας, γιατί σ' αυτή την ευαίσθητη περίοδο οδηγούν σε αρνητικά αποτελέσματα. Το ανακοινώθηκε αυτό θεωρείται ότι ισοδυνομεί με τελευταία προειδοποίηση πριν από την έκδοση στρατιωτικής διαταγής απαγόρευσης των απεργιών και κάθε είδους κινητοποιήσεων, καθώς, όπως φαίνεται, ο στρατός φοβάται την εξάπλωση του απεργιακού κύματος σ' όλη τη χώρα για αυξήσεις στους μισθούς και βελτίωση των συνθηκών εργασίας, αλλά και για την αποπομπή από διευθυντικές θέσεις ανθρώπων που συνδέονται με το καθεστώς Μουμπάρακ. Είχε προηγηθεί η συνάντηση 8μελούς ομάδας νεολαίας ακτιβιστών με το Στρατιωτικό Συμβούλιο, στους οποίους ανακοινώθηκε ότι θα τροπο-

■ Αίγυπτος

Το σύμβολο έπεσε, το καθεστώς παραμένει

ποιηθεί το σύνταγμα σε 10 μέρες και θα τεθεί σε δημοψήφισμα σε 2 μήνες. Επικεφαλής της επιπροπής των νομικών για την τροποποίηση τοποθετήθηκε συνταξιούχος δικαστικός.

Στις 15 Φεβρουαρίου, η στρατιωτική χούντα ανακοίνωσε ότι «ελπίζει να παραδώσει σε 6 μήνες την εξουσία σε πολιτική κυβέρνηση», που σημαίνει ότι μπορεί να δώσει στον εαυτό της παράταση για μερικούς μήνες ακόμη ή και επ' αριστο.

Μέχρι στιγμής, το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο εκδίδει μονομερείς αποφάσεις, χωρίς καμιά, ούτε για τους τύπους, διαβούλευση με εκπροσώπους της αντιπολίτευσης, ενώ βασικά αιτήματα του αντικαθεστωτικού κινήματος δεν έχουν ικανοποιηθεί, όπως η άρση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, η οποία παραπέμπεται στην «καταλληλη ευκαιρία», η απελευθέρωση των χιλιάδων πολιτικών κρατούμενων, η κατάργηση των στρατιωτικών δικαιοστηρίων, η άμεση μεταβίβαση της εξουσίας σε πολιτική μεταβατική κυβέρνηση μέχρι την πραγματοποίηση προεδρικών και βουλευτικών εκλογών και η έρευνα για την τιμωρία των υπεύθυνων για το θάνατο και των τραυματισμό διαδηλωτών, πολλοί από τους οποίους έχουν ήδη εγκαταλείψει την Αίγυπτο.

Ο Μουμπάρακ, ο άνθρωπος σύμβολο του μισήτου καθεστώτος, έπεισε, αλλά το καθεστώς παραμένει σχεδόν αλώβητο. Ο στυλοβάτης του καθεστώτος, ο στρατός, έχει ενισχύσει σημαντικά τη θέση του. Με την τακτική της ουδετερότητας απέναντι στις διαδηλώσεις, κατάφερε να ενισχύσει το κύρος του και τις λαϊκές φυσιδασιθήσεις για τον πραγματικό ρόλο του, ώστε να μπορέσει να το παίξει «εγγυητής» των μεταρρυθμίσεων που διεκδίκει το αντικαθεστωτικό κίνημα.

Όταν η στρατιωτική ηγεσία και ο Λευκός Οίκος αντιλήφθηκαν ότι ο παραρχαρήσεις του καθεστώτος δεν ικανοποιούσαν, ο εντολοδόχος αρχιβασινοτής αντιπρόεδρος Σουλεΐμαν με τη διορισμένη από το Μουμπάρακ κυβέρνηση δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν ως αποδεκτή από το αντικαθεστωτικό κίνημα μεταβατική λύση, η λαϊκή οργή φούντωνε, οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις κιλμακώνονταν και το απεργιακό κύμα απλωνόταν επικίνδυνα, αποφάσισαν να αναλάβει εξ ολοκλήρου την εξουσία στο στρατό, ελλείψει μιας αξιόπιστης για τα αμερικάνικα και ισραηλινά συμφέροντα στη Μέση Ανατολή εναλλακτικής πολιτικής λύσης. Ούτε η ηγεσία του στρατού ούτε πολύ περισσότερο οι Αμερικανοί μπορούσαν να εμπιστευτούν κόμματα της αντιπολίτευ-

στόχος της στρατιωτικής χούντας είναι η διάλυση των κινημάτων αυτών.

Αυτό που αναδεικνύει η λαϊκή εξέγερση στην Αίγυπτο είναι ότι στα από την εργατική τάξη και τις πλατείες λαϊκές μάζες λείπει η ταξική πολιτική οργάνωση, αλλά άγονται και φέρονται από διάφορες αστικές πολιτικές δυνάμεις, είναι δύσκολο να κατακτήσουν ακόμη και στοιχειώδεις αστικοδημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα, ιδιαίτερα σε περιόδους βαθιάς πολιτικής οικονομικής κρίσης, όπως σήμερα.

Μαζικές συλλήψεις και βασανιστήρια από το στρατό

Την ώρα που ο στρατός τυπικά κρατούσε στάση ουδετερότητας απέναντι στις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, επιδίδονταν παραλλήλα σε μια «οργανωμένη εκτροπεία», σύμφωνα με οργανώσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, εκφοβισμού, συλλήψεων και βασανισμών αντικυβερνητικών διαδηλωτών.

Σύμφωνα με μαρτυρίες και στοιχεία που συγκέντρωσε η βρετανική εφημερίδα «Guardian» (10/2/11), ο αιγυπτιακός στρατός συνελήφθηκε σε λάθος στην προσπάθεια της εξέγερσης. Ακόμη και τον Μπαραντέ, το πιο οργανωμένο και μαζικό κίνημα, ιδιαίτερα στην εξωτερική πολιτική (σχέσεις με το Ισραήλ), παρά τα διαπιστευτήρια νομιμοφρούνης που έδωσε στη διάρκεια της εξέγερσης. Ακόμη και τον Μπαραντέ, που θα μπορούσε να αποτελέσει μια ευρύτερα αποδεκτή μεταβατική λύση, όπως φαίνεται, δεν εμπιστεύονται οι Αμερικανοί και οι Ισραηλινοί, λόγω της στάσης που κράτησε ως επικεφαλής της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας στο ζήτημα των πυρηνικών του Ιράκ και του Ιράν.

Κάθε μέρα που περνά γίνεται όλο και πιο φανερό ότι στόχος της στρατιωτικής χούντας είναι να διατηρήσει υπό τον πλήρη έλεγχό της τις πολιτικές και κοινωνικές διεργασίες κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, ώστε να δρομολογήσει τις πολιτικές εξελίξεις (τροποποίηση του συντάγματος, εκλογές) με τρόπο που θα θίγουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο έλεγχο της εξουσίας από τη στρατιωτική κάστα καθώς και τα τεράστια οικονομικά της συμφέροντα.

Κατά πόσο θα εκπληρωθεί ο στόχος αυτός και πόσες παροχήσεις θα αναγκαστεί να κάνει ο στρατός εξαρτάται από τις αντιστάσεις που θα συναντήσει, από την αντοχή και τη δυναμική του αντικαθεστωτικού κινήματος, αλλά και από την ανάπτυξη του εργατικού και του απεργιακού κινήματος. Γ' αυτό και πρωταρχικός

στρατός δεν θέλει και δεν πιστεύει στις διαδηλώσεις και αυτό συμβαίνει ακόμη και στο κατώτερο επίπεδο, με βάση τις ανακρίσεις. Η ίδια οργάνωση διαθέτει στοιχεία για 119 συλλήψεις από το στρατό, αλλά υποστηρίζει ότι ο πραγματικός αριθμός είναι πολύ μεγαλύτερος, γιατί ο στρατός δεν παραδέχεται ότι κάνει συλλήψεις, καθώς και στοιχεία για τουλάχιστον 5 περιπτώσεις συλληφθέντων που υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια. Ομως ένας από τους συλληφθέντες που αφέθηκε ελεύθερος δήλωσε στο «Reuters» ότι είδε τουλάχιστον 12 ανθρώπους που είχαν υποβληθεί σε ηλεκροσόκ την 1η Φεβρουαρίου.

Οι καταγγελίες αυτές επιβεβαιώνονται και από τον ανταποκριτή του «Αλ-Τζαζίρα» στο Κάιρο, Αγμαν Μοχαΐδεν, ο οποίος συνελήφθη από το στρατό καθώς προσπαθούσε να μπει στην πλατεία Ταχρίρ όταν δήλωσε ότι είναι δημοσιογράφος και κρατήθηκε για μερικές

Μέρες οργής στον αραβικό κόσμο

Τελικά, όσοι φοβόντουσαν για το «επαναστατικό ντόμινο» στον αραβικό κόσμο, μετά την εξέγερση στην Τυνησία, επιβεβαιώθηκαν απόλυτα. Οι αραβικοί λαοί, έχοντας αναθαρρίσει από την πτώση δύο δικτατόρων που μέχρι πρότινος θεωρούνταν αικλόνητοι και έχαιραν της «εμπιστούντης» της «διεθνούς κοινότητας» (του Μπεν Αλι στην Τυνησία και του Χόσνι Μουμπάρακ στην Αίγυπτο), βγαίνουν στους δρόμους πολλών αραβικών χωρών ζητώντας περισσότερα δικαιώματα και συγκρούονται με την αστυνομία. Μετά την Αίγυπτο, ο κοτάλογος των χωρών με εξεγερτικά φαινόμενα αυξάνεται, όπως αναφέρουν τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία. Παρακάτω παραθέτουμε τις τελευταίες εξελίξεις σε διάφορες χώρες της Μέσης Ανατολής, στις οποίες ξέσπασαν συγκρούσεις την εβδομάδα που μας πέρασε.

Μπαχρέιν

Στο νησιωτικό αυτό βασίλειο του Περσικού Κόλπου με τους 1.3 εκατομμύρια κατοίκους (από τους οποίους οι μισοί μόνο είναι ντόπιοι, ενώ οι υπόλοιποι μισοί είναι ξένοι εργάτες), οι διαδηλώσεις κερδίζουν συνεχώς έδαφος, όπως επεσήμανε το Αλ-Τζαζίρα την περασμένη Τετάρτη. Χιλιάδες διαδηλωτές έχουν καταλάβει κεντρική πλατεία στην πρωτεύουσα Μανάμα. Σύμφωνα με τον ανταποκριτή του πρακτορείου, οι διαδηλωτές είναι καλά οργανωμένοι και λένε ότι θα μετατρέψουν την πλατεία σε ορμητήριο τους, κατά το πρότυπο της πλατείας Ταχρίρ του Καΐρου.

Στις δύο μέρες διαδηλώσεων, που ξεκίνησαν τη Δευτέρα, έχουν σκοτωθεί δύο διαδηλωτές, ο ένας από τους οποίους δολοφονήθηκε όταν η αστυνομία άνοιξε πυρ κατά τη διάρκεια της κηδείας του πρώτου. Άν και ο βασιλιάς βγήκε στην τηλέοραση και εξέφρασε τα συλλυπητήριά του για τους δολοφονημένους διαδηλωτές (!) υποσχόμενος μάλιστα ότι θα συσταθεί επιτροπή για να διερευνήσει τις συνθήκες κάτω από τις οποίες σκοτώθηκαν, οι διαδηλωτές αρνούνται να διαλυθούν, ζητώντας πολιτικές ελευθερίες, περισσότερα δικαιώματα και την παραίτηση του πρωθυπουργού της χώρας, που κυβερνά εδώ και 40 χρόνια (από το 1971)!

Λιβύη

Σε τρεις πόλεις της χώρας σημειώθηκαν εκτεταμένες συγκρούσεις, με τους διαδηλωτές να ζητούν την πτώση του Καντάρι που επί 41 χρόνια κυβερνά τη χώρα. Εκατοντάδες διαδηλωτές επιτέθηκαν σε αιστυνομικά τμήματα στην ανατολική πόλη Μπεγίντα, φωνάζοντας «ο λαός θέλει το τέλος του καθεστώτος». Στην πόλη Ζεντάν, στο βορρά (120 χιλιόμετρα από την Τρίπολη της Λιβύης), εκατοντάδες άπομα βγήκαν στους δρόμους και έβαλαν φωτιά στο αρχηγείο της Ασφαλείας και σε ένα αιστυνομικό τμήμα, ενώ έστησαν τέντες στο κέντρο της πόλης. Στην πόλη Βεγγάζη, που αποτελεί εδώ και χρόνια προπύργιο των αντικανταρικών και βρίσκεται 1.000 χιλιόμετρα μακριά από την πρωτεύουσα, σημειώθηκαν σφοδρές συγκρούσεις με τους διαδηλωτές να πε-

τούν βόμβες μολότοφ και τους μπάτσους να τους χτυπούν με υδροντλίες και πλαστικές σφαίρες για να τους διαλύσουν. Το αποτέλεσμα ήταν 38 τραυματίες, οι 10 από τους οποίους ήταν μπάτσοι.

Σε τηλεφωνική συνεντευξή λίγους συγγραφέα στο Αλ-Τζαζίρα, ο συγγραφέας αποκάλυψε ότι ασφαλίτες με πολιτικά χρησιμοποίησαν δακρυγόνα, γκλομπ και καυτό νερό για να διαλύσουν τους διαδηλωτές. Ο συγγραφέας μετά από λίγες ώρες συνελήφθη. Την ίδια στιγμή, 213 προσωπικότητες από διάφορους τομείς της κοινωνίας της Λιβύης, συμπεριλαμβανομένων πολιτικών ακτιβιστών, δικηγόρων, φοιτητών, αικόμα και κυβερνητικών αξιωματούχων, ζήτησαν την παραίτηση του Καντάρι. Προκειμένου να εμφανιστεί διαλακτικό το καθεστώς, αποφάσισε την απελευθέρωση 110 κρατουμένων από μία παράνομη οργάνωση (που πέρσι καταδίκασε την βία), ονόματι Μαχητική Ομάδα των Ισλαμιστών της Λιβύης.

Υεμένη

Μέσα σε έξι μέρες καθημερινών διαδηλώσεων,

έχουν σκοτωθεί δύο διαδηλωτές. Επίκεντρα των διαδηλώσεων η πρωτεύουσα Σανάα και η πόλη του Αντεν (η μεγαλύτερη πόλη της χώρας στο βορρά). Οι διαδηλωτές ζητούν την πτώση του προέδρου Αλί Αμπντούλαχ Σάλεχ. Στο Αντεν, η αιστυνομία πυροβόλησε στον αέρα και πέταξε δακρυγόνα για να διαλύσει γύρω στους 500 διαδηλωτές σκοτώνοντας πισώπλατα έναν από αυτούς. Οι διαδηλωτές πέταξαν πέτρες στην αιστυνομία, έκαψαν αυτοκίνητα και μπούκαραν σε ένα δημοτικό κτίριο από όπου ακούγονταν ανταλλαγές πυροβολισμών.

Στην πρωτεύουσα Σανάα, σημειώθηκαν συγκρούσεις μεταξύ αντικυβερνητικών διαδηλωτών και οπαδών της κυβερνησης. Εκατοντάδες φοιτητές είχαν κατασκηνώσει σε πλατεία που βρίσκεται κοντά στο προεδρικό μέγαρο, δεχόμενοι επιθέσεις από οπαδούς του Σάλεχ που ήταν οπλισμένοι με πέτρες και ρόπαλα. Οι συγκρούσεις επεκτάθηκαν και στο χώρο του πανεπιστημίου, μέχρι να επιβάλει την τάξη η αιστυνομία. Εργάτες σε αρκετές κρατικές υπηρεσίες διαδηλώσαν για μισθολογικές αυξήσεις και την εκδίωξη των διευθυντών τους. Σε κινητοποίησης κατέβηκαν αικόμα και οι δικαστές (!) διεκδικώντας αυξήσεις στους μισθούς και την παραίτηση όλου του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου και του υπουργού Δικαιοσύνης.

Ιράκ

Ο άνεμος της αντίστασης που πνέει σ' όλο τον αραβικό κόσμο δεν ήταν δυνατόν να αφήσει απέξω το Ιράκ,

όπου ο λαός ύστερα από 8 χρόνια αμερικανικής κατοχής και εμφύλιας σφαγής αρχίζει να διεκδικεί τα αυτονόμητα για να βελτιώσει την άθλια καθημερινότητά του. Οι κινητοποιήσεις και οι διαδηλώσεις διαμαρτυρίας αυξάνονται και απλώνονται, με μεγαλύτερη κάθε φορά μαζικότητα.

Στις 16 Φεβρουαρίου, τρεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από πυρά της αιστυνομίας που επιτείχισε να διαλύσει 2.000 περίπου διαδηλωτές στην πόλη Κουτουνόιοντος της νότιου Ιράκ, που διαμαρτύρονταν για την ανεργία, τις διαλυμένες δημόσιες υπηρεσίες, τις συνεχείς διακοπές ηλεκτρικού ρεύματος και νερού και τη διαφθορά και απαιτούσαν την παραίτηση του επαρχιακού κυβερνήτη. Στις συγκρούσεις που ακολούθησαν τραυματίστηκαν 15 διαδηλωτές και 15 αιστυνομικοί, ενώ εξοργισμένοι διαδηλωτές κατέλαβαν το κτίριο του επαρχιακού συμβουλίου και έβαλαν φωτιά σε δύο κυβερνητικά κτίρια και στην επίσημη κατοικία του κυβερνήτη.

Η αιστυνομία προσπάθησε να αποσείσει την ευθύνη για τους τρεις θανάτους, υποστηρίζοντας ότι οι αιστυνομικοί πυροβόλησαν στον

αέρα και κατηγορώντας τους ιδιωτικούς φρουρούς που έχει μισθώσει ο επαρχιακός κυβερνήτης ότι πυροβόλησαν στο ψαχνό τους διαδηλωτές.

Μια μέρα νωρίτερα, χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν στη Βαδγάτη, στη Φαλούτζα, στη Βασόρα και στο Κίρκου οπαϊτώντας προγράμματα για τη δημιουργία θέσεων εργασίας, αύξηση των μισθών, βελτίωση των δημόσιων υπηρεσιών και έλεγχο των τιμών των προϊόντων, που καλπάζουν. Κάτω από την πίεση της λαϊκής οργής και του φόβου για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, στις 14 Φεβρουαρίου, η ιρακινή κυβέρνηση αναγκάστηκε να αναβάλει την αγορά 18 πολεμικών αεροσκαφών F - 16 από τις ΗΠΑ για να διαθέσει τα χρήματα σε κάποια προγράμματα για την ανακούφιση της φτώχειας.

Ιράν

Δύο διαδηλωτές σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια αντικυβερνητικής διαδήλωσης στην Τεχεράνη τη Δευτέρα. Η διαδήλωση πνήγηκε στα δακρυγόνα και δεκάδες τραυματίστηκαν από την επέμβαση της αιστυνομίας. Η κυβέρνηση χρεώνει την δολοφονία του ενός εκ των δύο διαδηλωτών, στους αντικυβερνητικούς διαδηλωτές. Κατά τη διάρκεια της κηδείας του, σημειώθηκαν συγκρούσεις μεταξύ αντικυβερνητικών και φιλοκυβερνητικών διαδηλωτών, ενώ ο Αχμαντινέζάντ κατεκραύνωσε τους «εχθρούς του έθνους» που κατεβαίνουν στις διαδηλώσεις.

Ερ υποτίθεται ότι είναι υπό εξέταση από το γραφείο του γενικού εισαγγελέα και έχει απαγορευτεί η έξοδός του από τη χώρα. Από τις 5 το απόγευμα έσπασαν συγκρούσεις στη διαδήλωση, όταν οι εργάτες επεχείρησαν να εισβάλλουν στα γραφεία της ETUF και έσπασε χέρια στην ΕΤΥΦ και έσπασε ένας πετροπόλεμος μεταξύ των διαδηλωτών και του προσωπικού ασφαλείας της ομοσπονδίας. Υπήρξαν αναφορές τραυματισμών, όταν υπάλληλοι εντός του κτιρίου ξεκίνησαν να εκφενδονίζουν προς όλες τις κατευθύνσεις αντικείμενα ενάντια στους διαδηλωτές από τους πάνω ορόφους. Τελικά, έφτασε ένα τζιρί του στρατού και μετά την καταστολή των συγκρούσεων ένας αξιωματικός μήλησε με ορισμένους διαδηλωτές για να πληροφορηθεί τα αιτήματά τους. Δεν είναι ξεκάθαρο ποια θα είναι η τύχη της ETUF (Αλ-Αχράμ, 15/2/2011).

Την περοσμένη Τετάρτη η δια ο εφημερίδα (Αλ-Αχράμ) αναφέρει ότι 200 εργάτες του μεταλλευτικού εργοστασίου Αμού Χάμντα, εξ

Παράδειγμα

Αν πρέπει να κρατήσουμε κάτι από την απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών, που βαδίζει προς το νικηφόρο τέλος της, είναι το παράδειγμα που αυτοί οι εργάτες δίνουν σε όλη την εργατική τάξη της Ελλάδας. Παράδειγμα θάρρους, στοχοπροσήλωσης, αποφασιστικότητας, αυταπάρνησης.

Οχι, δεν είναι όλα ιδανικά και σ' αυτόν τον αγώνα, όπως σε κάθε αγώνα. Αν, όμως, θέλουμε να διαχωρίσουμε το κύριο από το δευτερεύον, πρέπει να ξεχωρίσουμε και να αναδείξουμε αυτά τα χαρακτηριστικά και να τους δώσουμε τη θέση παραδείγματος για όλους τους εργαζόμενους.

Είναι σκληρή μορφή αγώνα που απεργία πείνας. Χρησιμοποιείται συνήθως από ανθρώπους που δεν έχουν άλλες επιλογές αγώνα. Γι' αυτό και τα περισσότερα παραδείγματα έχουν γίνει σε φυλακές. Ομως, οι συνθήκες στις οποίες ζουν οι μη νόμιμοι μετανάστες δεν διαφέρουν από τις συνθήκες της φυλακής. Μη έχοντας ούτε εργασιακά ούτε πολιτικά δικαιώματα, έφτασαν σ' αυτή την επιλογή, διεκδικώντας την -τυπική τουλάχιστον- εξίσωσή τους με τους νόμιμους εργαζόμενους, έλληνες και μετανάστες.

Κι έφτασαν σ' αυτή την επιλογή -είμαστε σε θέση να το γνωρίζουμε καλά- μέσα από δικές τους διαδικασίες, χωρίς τη μεσολάβηση καμιάς οργανωμένης συλλογικότητας. Οταν προχώρησαν τις διαδικασίες τους, όταν πήραν τις αποφάσεις τους, τότε απευθύνθηκαν σε συλλογικότητες, ζητώντας αλληλεγγύη, ζητώντας βοήθεια στην οργάνωση και την περιφρούρηση του αγώνα τους.

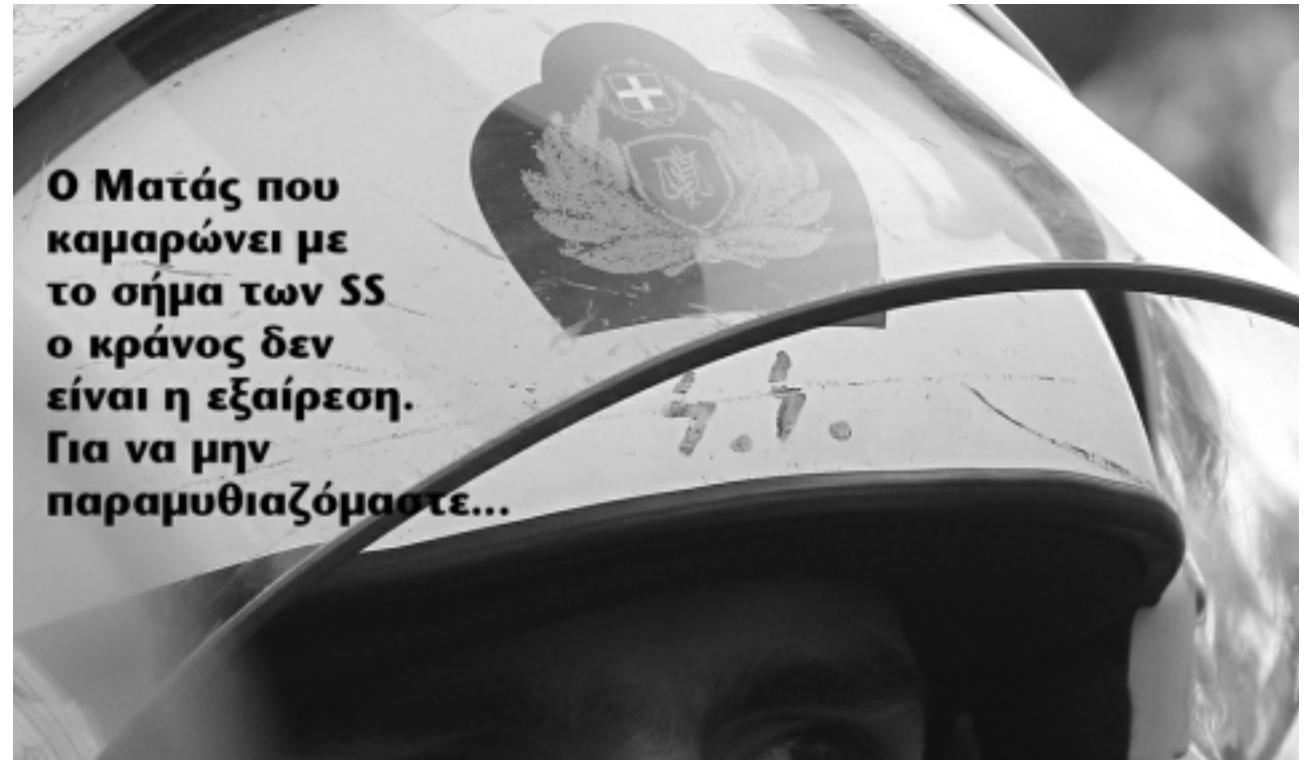
Κι όταν ξεκίνησαν την απεργία πείνας, έδειξαν αποφασιστικότητα, αυταπάρνηση, επιμονή, στοχοπροσήλωση, χαρακτηριστικά που τους προσδιορίζουν ακόμα και τώρα, 26 μέρες μετά την έναρξη. Κι ας είναι τα σώματα βαριά, ας πονάνε οι μύες, ας κρέμεται πάνω τους η απειλή για σοβαρές βλάβες στην υγεία τους, ακόμα και για θάνατο.

Να, λοιπόν, το παράδειγμα. Μπορούμε να οργανώθουμε ταξικά, χωρίς διαμεσολαβήσεις και προπαντός χωρίς τις διαμεσολαβήσεις των κομμάτων της κοινωνικής δημιαρχίας και των κάθε είδους εργατοπατέρων.

Μπορούμε να αγωνιστούμε με αποφασιστικότητα, με αυταπάρνηση, με επιμονή και στοχοπροσήλωση κι όχι να εκτονώνομαστε σε πορείες-λιτανεία και σε σκόρπιες και ασυντόνιστες απεργίες, χωρίς προοπτική, χωρίς μέλλον.

Οι απεργοί πείνας θα νικήσουν. Το πιστεύουν οι ίδιοι, το πιστεύουμε και μεις. Οχι γιατί «πρέπει», αλλά γιατί αυτός ο αγώνας έχει από την αρχή και στην εξέλιξη του τα χαρακτηριστικά της νίκης. Τα μεγάλα ζητούμενα, όμως, θα παραμείνουν για την εργατική τάξη. Τα ζητούμενα που σχετίζονται με τη βαρβαρότητα στην οποία μας βυθίζουν.

Ας αρχίσουμε να οργανώμαστε. Να οργανώμαστε πρωτίστως πολιτικά, για να μπορέσουμε να δώσουμε αγώνες, μικρούς και μεγάλους, που θα έχουν στο σχεδιασμό τους την προοπτική και τη δυνατότητα της νίκης.

■ Μαύρα μεσάνυχτα

Στις 4 το απόγευμα ολοκληρώθηκε η συνέτευξη Τύπου των τροϊκών στο Ζάππειο, την Παρασκευή 11 Φλεβάρη. Είπαν ότι είχαν να πουν, μπήκαν στο αεροπλάνο και έφυγαν, χωρίς κανείς από την κυβέρνηση και ιδιαίτερα ο Γ. Παπακωνσταντίνου να ενοχληθεί. Σκέφτηκαν και πονηρά, ότι έχει αρχίσει το Σαββατοκύριακο των δημοσιογράφων, οπότε ουδείς θα ασχολιόταν με τους τροϊκανούς. Αρχισαν, όμως, ν' ασχολούνται τα διαδίκτυακά Μέσα. Οταν είδαν και τα δελτία ειδήσεων των τηλεοπτικών σταθμών, κατάλαβαν ότι την είχαν πατήσει. Και τότε άρχισε ο μαραδώνιος τηλεφωνημάτων ανάμεσα στα στελέχη του Μαζίμου, τα οποία -όπως γράφτηκε στον αστικό Τύπο- δέχονταν συνεχώς τηλεφωνήματα από υπουργούς που ζητούσαν να υπάρξει απάντηση. Εριχναν, μάλιστα, και μπινελίκια στον Παπακωνσταντίνου, ο οποίος γνώριζε αλλά δεν είχε ενημερώσει κανέναν, ούτε είχε ζητήσει να καδοριστεί μια επικοινωνιακή τακτική.

Ο ίδιος ο Παπανδρέου, πλήρως ενήμερος από τον επί των Οικονομικών υπουργό του, συνειδητοποίησε ότι έπρεπε να παρέμβει προσωπικά, μπας και καταφέρει να κοπάσει το δόρυθο. Μ' αυτά και μ' αυτά, πέρασαν τα μεσάνυχτα και γύρω στη 1 βγήκε με το μάτι γαρίδα ο Πεταλωτής και έκανε την «εδνικά υπερήφανη» δήλωση. Και τι έλεγε η δήλωση; Ότι οι τροϊκοί μπορούν να πηδάνε την κυβέρνηση Παπανδρέου, όχι όμως και να το διατυπωνίσουν. «Έχουμε ανάγκη, αλλά υπάρχουν και όρια, τα όρια της αξιοπρέπειάς μας δεν τα διαπραγματεύμαστε με κανέναν και εντολές παίρνουμε μόνο από τον ελληνικό λαό», δήλωσε ο Πεταλωτής και γέλασε κάθε πικραμένος.

■ Θρασύδειποι

Μέσα στο τζόγο του Σαββατοκύριακου, όταν τα κυβερνητικά στελέχη «τα έχωναν» στους τροϊκανούς, είπε να κάνει ένα ποντάρισμα και η ΓΣΕΕ, εκδίδοντας δελτίο Τύπου στο οποίο χαρακτήρισε «ανεπιδύμητα πρόσωπα» τους «υπαλλήλους της τροίκα». Πότε το ανακάλυψε αυτό η ΓΣΕΕ και ποιος είναι ο λόγος που ζητάει από την κυβέρνηση «να χαρακτηρίσει τους υπαλλήλους εκπροσώπους της Τροίκα και οι οποίοι ζεπέρασαν κάθε όριο ως «ανεπιδύμητα πρόσωπα» για τη χώρα μας; Τις δύο προηγούμενες φορές ο Παναγόπουλος είχε συναντηθεί με την τροίκα, δήλων για να προβάλει τα αιτήματα των εργαζόμενων; Τότε ήταν ευπρόσδεκτοι και τώρα ξεφνικά έγιναν ανεπι-

■ Η ουρά του γαϊδάρου

Δεν είναι μόνο η ΓΣΕΕ που ζητά να κηρυχθούν οι υπάλληλοι της τροίκας «ανεπιδύμητοι». Είναι και ο Καρατζαφέρης, που άσκησε δριμεία κριτική στην κυβέρνηση, διότι επιτρέπει στην τροίκα να δίνει συνεντεύξεις για την οικονομική πολιτική της χώρας. Σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου. Αφού ψήφισε το Μνημόνιο και με

τα δυο χέρια, τώρα τον ενοχλούν οι δηλώσεις και το ύφος των επιτρητών. Γι' αυτό και προτείνει να κηρυχθούν ανεπιδύμητοι οι τρεις συγκεκριμένοι εκπρόσωποι της τροίκας και να αντικατασταθούν με άλλους που διαδέτουν «περισσότερο πολιτικό πολιτισμό και ευγένεια προς τη χώρα που τους φιλοξενεί»!

■ Προθυμότατος

Δεν πάει πίσω, όμως, και ο Κουβέλης που διαπίστωσε, επίσης, ότι η τροίκα «ξεπέρασε τα όρια συμπεριφοράς!» Οντας ασθαρός στην ευρωλαγνεία του, όμως, και συνηδισμένος να τον φύνουν και να λέει ότι ψιχαλίζει, ξεκαδάρισε στο «Εδνος της Κυριακής» ότι «η συμμετοχή της χώρας στην ΕΕ είναι όχι μόνο αναγκαία, αλλά και επιτακτική». Και βέβαια, κάνοντας κριτική στην τροίκα για τη συμπεριφορά της, πέρασε από το παράδυρο την προδυμία του να συναντηθεί με τον Παπακωνσταντίνου για καταδέσει τις «προτάσεις του». Λοιπόν, σταματήσει το παραμύδι. Τα λαμόγια των ΜΚΟ κανείς δεν πρόκειται να τα πειράξει. Ξέρετε γιατί; Γιατί είναι διαπλεκόμενα με την πολιτική εξουσία. Γιατί πολλά απ' αυτά που παίρνουν τα λαμόγια διοχετεύονται στις τοσέπεις πολιτικών παραγόντων, που παίρνουν μ' αυτό τον τρόπο τις μίζες τους.

■ Ουδεὶς θα πειράξει τα λαμόγια

Ανακάλυψε, λέει, η εισαγγελία ότι κάπι τρέχει με τις ΜΚΟ και διέταξε έρευνα. Παρελαύνουν από τα κανάλια διάφοροι παράγοντες του κυβερνώντος κόμματος και λένε κι αυτοί το κοντό τους και το μακρύ τους. Λοιπόν, σταματήσει το παραμύδι. Τα λαμόγια των ΜΚΟ κανείς δεν πρόκειται να τα πειράξει. Ξέρετε γιατί; Γιατί είναι διαπλεκόμενα με την πολιτική εξουσία. Γιατί πολλά απ' αυτά που παίρνουν τα λαμόγια διοχετεύονται στις τοσέπεις πολιτικών παραγόντων, που παίρνουν μ' αυτό τον τρόπο τις μίζες τους.

Και για να μη λέμε πολλά πολλά, ας ψάξουν στα κονδύλια του υπουργείου Εξωτερικών, τότε που ο σημερινός πρωθυπουργός ήταν ΥΠΕΞ της κυβέρνησης Σημίτη. Είναι ο άνδρων που έδωσε υπόσταση στα μεγάλα «καρτάλια» των ΜΚΟ, που δούλευαν για λογαριασμό του. Γιατί ΜΚΟ δεν είναι μόνο διάφορα ψιλολαμόγια που προσφέρουν τάχα κάθε είδους κοινωνικές υπηρεσίες. Ως ΜΚΟ παρουσιάζονται και διάφορα πρακτόρικα μαγαζιά που δρουν για λογαριασμό της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

Ουδείς, λοιπόν, δια πειράξει τα λαμόγια που λυμαίνονται κρατικό χρήμα. Το πολύπολύ να γίνει κάποιο ξαναμοίρασμα μεταξύ τους, όπως έχει γίνει και στο παρελθόν. Αυτές οι οργανώσεις είναι καραμπινάτες κυβερνητικές (και όχι μη κυβερνητικές) οργανώσεις, που προσφέρουν μεγάλη βοήθεια στην αστική εξουσία.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΝΟΥΝ

κταδεί τουλάχιστον μέχρι το 2025! Ουδείς, όμως, ενοχλήθηκε από τον προάγγελο των όσων είπαν οι τροίκανοί, ούτε εξέδωσε ανακοινώσεις με περιεχόμενο «ποιος κυβέρνα αυτό τον τόπο». Για την ιστορία αναφέρουμε ότι ο Ρουμελιώτης διορίστηκε για δεύτερη δημοτεία ως εκπρόσωπος της Ελλάδας στο ΔΝΤ, με το επιχείρημα ότι, εκτός από ΠΑΣΟΚ, είναι και κολλητός του Στρος-Καν.

■ Ξεσάλωμα

Ξεσαλωμένος ο πρόεδρος του ΣΕΒ, τέως βιομήχανος και νυν ραντίέρης, Δ. Δασκαλόπουλος, επιτίθεται ενάντια σε όποιον αρδρώνει λόγο ενάντια στη βάρβαρη πολιτική που επιβάλλουν κυβέρνηση και τρόικα για λογαριασμό του κεφάλαιου. Κάνει λόγο για «δημαγωγούς του μπαλκονίου και του πεζοδρομίου», που «δεινούν, από ανευδυνότητα, ιδεοληψία ή ιδιοτέλεια, εκείνα τα συμφέροντα –εκτός, ίσως και εντός Ελλάδος– που στοιχηματίζουν στη χρεοκοπία της χώρας μας για να την εξαγοράσουν σε εξευτελιστική τιμή». Για δεύτερη φορά που τον πούλησε, για να βάλει τα λεφτά σε ένα fund με έδρα το Λουξεμβούργο, το οποίο κερδοσκοπεί στα διεθνή χρηματιστήρια και –γιατί όχι;– κερδοσκοπεί και με το ελληνικό κρατικό χρέος.

Σαν τυπικός φασίστας ο Δασκαλόπουλος αναφέρεται στη «σιωπηλή κοινωνική πλειοψηφία», η οποία «δέλει να επιβιώσει κι όχι να αυτοκτονήσει συλλογικά». Και καλεί σε αντίσταση «σε σέ όσους αντιστέκονται με άλλοι το Μνημόνιο στις αναγκαίες αλλαγές, αν δέλουμε οι δυσίες των πολιτών να πάσσουν τόπο και η Ελλάδα να παραμείνει χώρα ευρωπαϊκή, αλλά και εδνικά αξιοπρεπής». Αυτός είναι ο «κοινωνικός εταίρος» της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Δεν δυμόμαστε άλλη φορά οι καπιταλιστές να διεκδικούσαν τόσο ενεργό πολιτικό ρόλο. Κι αυτό του το επέτρεψαν του Δασκαλόπουλου εκείνοι που τον κατέστησαν «αξιόπιστο συνομιλητή» τους.

■ Σαν τον κλέφτη

«Η ΑΔΕΔΥ και η ΓΣΕΕ σχετικά με τους 247 μετανάστες, οι οποίοι διανύουν τη 18η ημέρα απεργίας πείνας, παρενέβησαν στην Κυβέρνηση, καταδεικνύοντας την οριακή κατάσταση των απεργών και ζήτησαν:

Να δοθεί λύση στο πρόβλημα των μεταναστών με βάση την πραγματική κατάστασή τους, δηλαδή το γεγονός ότι επί χρόνια παραμένουν και εργάζονται στη χώρα». Αυτά ανέφερε δελτίο Τύπου της ΑΔΕΔΥ, που εκδόθηκε μετά την επίσκεψη του προεδρίου της οργάνωσης στους απεργούς πείνας. Και καλά η ΑΔΕΔΥ, και επίσκεψη έκανε και ανακοίνωση εξέδωσε, η ΓΣΕΕ, όμως, πού κολλάει; Στο κτίριο «Υπατία» ρουδούνι δεν πάτησε από δάυτους. Ανακοίνωση δεν εξέδωσαν, ούτε μετά τη συμβολική κατάληψη του κτηρίου τους από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης. Γιατί κόλλησαν και το όνομα της ΓΣΕΕ δίπλα σ' αυτό της ΑΔΕΔΥ; Συμπεριφέρονται σαν τον κλέφτη που προσπαθεί να τρυπώσει κάπου για ν' αρπάξει κάτι. Ο Πλαναγόπουλος και η συντροφιά του ούτε διάθεση να στηρίζουν τους απεργούς πείνας έχουν, ούτε επίσκεψη τολμούν να κάνουν (κυκλοφορούν και φραπέδες).

■ Γιωργάκης ο επεισθερωτής

«Στόχος μας, στόχος της κυβέρνησης, στόχος δικός μου και προσωπικά, είναι να απελευθερωδούμε και να αποκτήσουμε το συντομότερο - και το τονίζω, το συντομότερο - μια πορεία που δα βασίζεται στις δικές μας δυνάμεις και μόνο. Να απαλλάξουμε οριστικά την πατρίδα μας από επιπρήσεις και εξαρτήσεις. Αυτός είναι ο στόχος». Τάδε έφη Γιωργάκης Παπανδρέου, στη συνέδριαση του συμβουλίου «διά βίου μάθησης».

Κάποιος να του γράφει όλες τις ομιλίες [ας του εξηγήσουν ότι όταν μιλάς για απελευθέρωση, παραδέχεσαι ότι είσαι οκλαβωμένος] και κάποιος άλλος να του πει πως όταν δίνει συνέχως τέτοιες υποσχέσεις, το μόνο που καταφέρνει είναι να πειδεί τον ελληνικό λαό για το αντίθετο.

■ Συμπαραστάτες μάλαμα

Μετά το ΠΑΜΕ, που πέρασε να κάνει την εξιλαστήρια περιτζάδα του από το κτίριο της οδού Ηπείρου, όπου δίνουν τον αγώνα τους οι 300 μετανάστες απεργούς πείνας, περατζάδα έκαναν και οι δικηγόροι του Περισσού. Πεντέξι ονοματάριοι όλοι κι όλοι, με την κάμερα του 902 να τους συναδέει, ήρθαν δηλώνοντας δυο ιδιότητες: κάποια συσπείρωση για τις λαϊκές ελευθερίες και τη συνδικαλιστική παράταξη του Περισσού στο ΔΣΑ [έρχονται και εκλογές σύντομα].

Μία κυρία, φλύαρη και προπετής, απευδύνδηκε στους απεργούς πείνας και τους είπε ότι τους δέλουν όρθιους και αγωνιστές και όχι πεδαμένους! Δηλαδή, τους λέτε να σταματήσουν την απεργία πείνας; ρώτησε κάποιος από τους παρευρισκόμενους. Έχουμε διαφορετικές απόψεις, απάντησε με ξυνισμένο ύφος η κυρία, επιβεβαιώνοντας πως αυτόν τον αγώνα ούτε τον ήδελαν, ούτε τον δέλουν κι αν περνούσε από το χέρι τους δα τον τσάκιζαν.

Θαύμα! Εκεί που όλα ήταν διαλυμένα και τα βέλη εκτοξεύονταν ένθεν κακείθεν σε καθημερινή βάση, ο ΣΥΡΙΖΑ επανασυγκολλήθηκε! Την περασμένη Τρίτη συνεδρίασε, επιτέλους, η γραμματεία και, ω του θαύματος, αποφασίστηκε η δημιουργία ενός ενδεκαμελούς οργάνου (3 από τον ΣΥΝ, 3 από το «μέτωπο» Αλαβάνου και φίλων, 3 από την ΑΝΑΣΑ, 1 από το ΔΗΚΚΙ και ο Μ. Γλέζος), που θα καθοδηγεί τον ΣΥΡΙΖΑ.

Πώς έγινε το θαύμα; Αρώμα εκλογών πλανάται στην απτόσφαιρα και όταν μυρίζουν εκλογές στόχος μοναδικός καθίσταται η εκλογική επιβίωση. Το ερώτημα δεν είναι γιατί δέχτηκαν το συμβιβασμό οι «αλαβανοί», που είχαν πάθει παταταρά στις τοπικές εκλογές και δεν είχαν άλλα περιθώρια, αλλά γιατί το δέχτηκε ο ΣΥΝ. Οπως όλα δείχνουν, η ομάδα Τσίπρα έφτασε σε αδιέξοδο και το «αριστερό ρεύμα» αρχίζει να γηγεμονεύει και πάλι. Γι' αυτό και η απόφαση της ΚΠΕ το περασμένο Σοβιετικόρια περιλαμβάνει θαυμαστά πράγματα, όπως η αναγνώριση της... «γηγεμονίας της εργατικής τάξης». Θα πρέπει –γράφει η απόφαση– να γίνει εκ μέρους του ΣΥΝ «αυτοτελής ειδική πολιτική δουλειά μέσα στην εργατική τάξη», η οποία «θα βοηθήσει την ίδια την τάξη να ασκήσει τον δυνάμεις τηγανικό της ρόλο στα πλαίσια ενός ευρύτερου

μπλοκ των κοινωνικών δυνάμεων! Βέβαια, ο αστικός ρεφορμισμός και η ευρωλατινή παραμένουν, παρά τα εργατικά καρυκεύματα. Είναι χαρακτηριστική η πρόταση για το κρατικό χρέος, που περιλαμβάνει «τη διαγραφή του μεγολύτερου μέρους των χρεών των κρατικών δουλειών».

απαντώντας στον Καρατζαφέρη στη Βουλή, που ρωτούσε ποια είναι η θέση της κυβέρνησης για το «Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας» των Μέρκελ-Σαρκοζί, ο Παπανδρέου έκανε χιούμορ, χρησιμοποιώντας μια φράση του Γιούνκερ: «Το μιαρό ακόμη δεν έχει γεννηθεί για να του δώσουμε όνομα». Η Γαλλία και η Γερμανία δεν κατέθεσαν ακόμη πρόταση, έλεγε, για να γυρίσει στη συνέχεια στο λεβέντικο: ««Ποιος απειλεί την κυριαρχία μας; Δεν υπάρχει θέμα να απολέσουμε τα βασικά στοιχεία της κυριαρχίας μας. Εδωσα μάχη και θα ξαναδώσω αν χρειαστεί». Άλλα και συμπληρώνοντας με νόημα: «Η Ευρώπη σταθερή στο πλευρό μας για να μη χρεοκοπήσουμε. Είμαστε τόσο μάγκες που θα έρχονται να μας βοηθήσουν κι εμείς δεν θα έχουμε καμία υποχρέωση»;

διαβάζουμε: «Η κυβέρνηση θα προσδιορίσει τα υπόλοιπα μέτρα που είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων του ελλείμματος για το 2014 στη μεσοπρόθεσμη έκθεση στρατηγικής για τον προϋπολογισμό το Μάρτιο. Οι τρέχουσες εκτιμήσεις υποδεικνύουν την ανάγκη προσδιορισμού σειράς πρόσθετων διαθρωπικών μέτρων ύψους περίπου 5 τοις εκατό του ΑΕΠ που πρέπει να υλοποιηθούν την περίοδο 2012-14».

Σπεύδουμε να διευκρινίσουμε πως δεν πρόκειται για μέτρα που υπογραφεύονται από την τελική αναθεώρηση του ελλείμματος που έκανε η Eurostat. Η αύξηση της Eurostat ήταν 1,8% του ΑΕΠ και όχι 5%. Επιπρόσθετα, υποτίθεται πως το 1,8% θα καλυφθεί μέσα στο 2011, ενώ στο επικαιροποιημένο Μνημόνιο γίνεται λόγος για νέα μέτρα που θα αφορούν την περίοδο 2012-14.

Για τι ποσό μιλάμε; Με βάση τις προβλέψεις για την εξέλιξη του ΑΕΠ τα επόμενα χρόνια (πήραμε το μέσο όρο), μιλάμε για 11,8 δισ. ευρώ! Δηλαδή, το πακέτο των 30 δισ., αν προσθέσουμε και το 1,8% του ΑΕΠ που προσέθεσε στο ελλείμμα η Eurostat, γίνεται 47 δισ. ευρώ. Δηλαδή, το αρχικό πακέτο αυξάνεται κατά 57%! Και αυξάνεται στη ζούλα, χωρίς να γίνει καμία συζήτηση. Ελάχιστες εφημερίδες κάπιτι επιπλέοντας, αλλά δεν έδωσαν καμία πολιτική σημασία σ' αυτό. Οσο για την αντιπολίτευση, κοιμάται τον ύπνο του δικαίου.

Με τον ίδιο τρόπο θα δούμε, μετά από μερικές μέρες που θα δημοσιευτεί το Μνημόνιο Νο 4 (τρίτη επικαιροποίηση) να περιλαμβάνεται και το νέο «πακέτο» των 50 δισ. ευρώ. Απλά, η τρόικα χάλασε την προπαγανδιστική δουλειά που έστηγε ο Παπανδρέου, για να συμπληρώσει: «Εμείς θέλουμε ως Ελλάδα, ως χώρα, να υπάρξει μία απόφαση για έναν μόνιμο μηχανισμό σταθερότητας για τις χώρες που αντιμετωπίζουν κρίση χρέους». «Ως προς το Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας, παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει μια επίσημη πρόταση στο τραπέζι, η γε

«Κουρτίνα» πάνω από την Κερατέα έχουν ρίξει τα κυρίαρχα ΜΜΕ. Το πολύ ν' αικούσεις ότι έγιναν κάποιες συγκρούσεις, χωρίς λεπτομέρειες για το τι ακριβώς συνέβη.

Στάση απολύτως εύλογη από τη μεριά τους. Γιατί αυτό που συμβαίνει στην Κερατέα είναι ένα παράδειγμα συνεπούς και συνεχώς μαχητικής αντίστασης, πολύ πέρα από τα όρια της αστικής νομιμότητας, που μπορεί να συνεγείρει ολόκληρο τον ελληνικό λαό και να λειτουργήσει ως πρότυπο για όλους τους διεκδικητικούς αγώνες.

Δεν είναι μόνο που οι κάτοικοι μιας κωμόπολης τα έχουν βάλει με τους μεγαλοεργολάβους και το κράτος, αρνούμενοι να μετατραπεί η περιοχή τους σε σκουπιδότοπο. Είναι ο τρόπος με τον οποίο το κάνουν. Τι έχουμε

συνηθίσει μέχρι τώρα; Πάνε οι μπουλντόζες, αντίδραση κόσμος, φτάνουν τα ΜΑΤ, μόλις ανάψουν λίγο τα αίματα ρίχνονται μερικά χημικά και τέρμα. Ακολουθούν καταγγελίες από τους «φορείς» και άντε να επαναληφθεί το φαινόμενο μια-δυο φορές ακόμη. Η συνέχεια δίνεται στα δικαστήρια, όπου οι δικηγόροι αναλαμβάνουν να «βρουν» το δίκιο των ανθρώπων. Και βέβαια, δεν το βρίσκουν ποτέ.

Στην Κερατέα συμβαίνει σε μεγαλύτερο βαθμό αυτό που συνέβη προ διετίας στη Λευκίμη, παλιότερα στον Καλαμά και αλλού. Οι κάτοικοι μιας κατά τεκμήριο συντηρητικής περιοχής δεν σκύβουν το κεφάλι στην κρατική εξουσία, αλλά την πολε-

μούν με όλα τα μέσα. Η λαϊκή αντιβία βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη. Σε κάθε πρόκληση των μπάτσων υπάρχει μαχητική απάντηση με τη μορφή οργανωμένων αντεπιθέσεων. Κάνουν οι μπάτσοι συλλήψεις στο

μπλόκο; Οι κάτοικοι επιπτίθενται και καίνε το αστυνομικό τμήμα. Κάνουν ζημιές σε αυτοκίνητα κατοίκων οι μπάτσοι; Τους καίνε την καντίνα με υυχτερινή επιχείρηση. Μπαίνουν οι μπάτσοι στο χωριό και το πνίγουν στα χη-

μικά; Τους επιπτίθενται αιφνιδιαστικά την όλη μέρα, με καταδρομική επιχείρηση μέσα απ' τα χωράφια. Τους πιάνουν στον ύπνο, τους καίνε δύο περιπολικά και τους πιάρηνον λάφυρο ασπίδες και κράνη.

Δεν έγιναν ξεφνικά επαναστάτες οι κάτοικοι της Κερατέας. Συνειδητοποιήσαν, όμως, και το συνειδητοποιούν κάθε μέρα και περισσότερο, ότι δεν υπάρχει τρόπος να βρουν το δίκιο τους, παρά μόνο αν καταπατήσουν την αστική νομιμότητα και περάσουν σε συνεχή σύγκρουση με τις δυνάμεις καταστολής. Κι αυτό είναι το πιο σημαντικό απ' όσα εκπέμπονται εδώ και τρεις περίπου μήνες απ' αυτή τη μικρή γωνιά της Αττικής.

Το αποτέλεσμα είναι να έχουμε μέχρι τώρα απεργίες σκόρπιες και αισυντόνιστες και πορείες ψόφιες, που αναπαράγουν ένα αίσθημα ηττοπάθειας.

Το αποτέλεσμα είναι να έχουμε μέχρι τώρα απεργίες σκόρπιες και αισυντόνιστες και πορείες ψόφιες, που αναπαράγουν ένα αίσθημα ηττοπάθειας.

■ Βιολογικοί Καθαρισμοί και Ιχθυοκαλλιέργειες Γερουσλάνου

Καταστρέφουν τον κόλπο του Αργοστολίου

Ο κόλπος του Αργοστολίου της Κεφαλονιάς δεν μολύνεται μόνο από την λειτουργία των μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας γενικά και της οικογένειας Γερουσλάνου ειδικά, που όπως κατοδείξαμε με προηγούμενα δημοσιεύματα λειτουργούν παράνομα. (Λειτουργούν παράνομα, γιατί έτσι θέλει ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Ιονίων Νήσων και το ΣΤΕ που αδιαφορεί για την εφαρμογή των δικών του αποφάσεων αναβάλλοντας συνεχώς την εκδίκαση των προσφυγών κατοίκων κατά των εταιριών της «οικογένειας» που μολύνουν το περιβάλλον). Ο κόλπος του Αργοστολίου μολύνεται ακόμη και από τις μονάδες Βιολογικού Καθαρισμού των πλευρών του Ληξουρίου και του Αργοστολίου.

Ο χημικός μηχανικός Γ. Κάρλος έστειλε στις αρχές του 2010 επιστολή στον Γ. Παπανδρέου και την Τ. Μπιρμπίλη, με την οποία προχωρούσε σε μια σειρά αποκαλύψεις. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα απ' αυτή την επιστολή:

«Σας επιστρέφω σαν ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ όλες τις επιστολές που η Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος Τ.Ν. Ελλάδος, Τμήμα Β, εζήτησε να μου στείλουν σαν απάντηση στις προς τον Πρωθυπουργό επιστολές μου της 10.01.2010 και 13.01.2010!!

1) Είναι ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ αυτές οι επιστολές, όχι για το περιεχόμενό τους, αλλά επειδή αναφέρονται σε θέματα άσχετα με τις καταγγελίες μου, χωρίς προηγουμένως να έχει αντικρουστεί ούτε μία από τις καταγγελίες μου, που αφορούν άλλα θέματα όπως:

Α) Την μελέτη «μαιμού» του ΕΛΚΕΘΕ, που το τότε (2004-2005) Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης είχε ζητήσει να εκπονηθεί σε απαίτηση της Ευρ. Επιπρότης λόγω διαμαρτυριών κάποιων Αργοστολιών για την ρύπανση από τις Μονάδες Ιχθυοκαλλιέργειας (Μ.Ι.) και

B) To "Μοντέλο της ρύπανσης από της ΜΙ", που το ΥΠΕΧΩΔΕ πολλά χρόνια τάρα χρησιμοποιεί και δέχεται σαν Πρότυπο για την ρύπανση από της Μ.Ι. στις Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων!!, που εγώ το χαρακτηρίζω "Μοντέλο Μαιμού" γιατί έχει τέτοια λάθη, που δεν θα έκανε ούτε μαθητής με γνώσεις Χημείας Β' Λυκείου!!!.

Ο Γ. Κάρλος, σύμφωνα με τους κατοίκους του Αργοστολίου που τον γνωρίζουν καλά, δεν είναι μόνο έμπειρος χημικός μηχανικός. Γνωρίζει πολύ καλά και τον κόλπο του Αργοστολίου και θέλει να αποκαλύψει ότι οι Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων που γίνονται για τις Μονάδες Ιχθυοκαλλιέργειας και για τους Βιολογικούς Καθαρισμούς είναι της πλάκας.

Μετά από δύο μήνες, στις 8.3.2010, η Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος (ΕΥΕΠ) έστειλε έγγραφο στις αρμόδιες υπηρεσίες της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κεφαλονιάς, με το οποίο τις κάλεσε να ελέγξουν την τήρηση Περιβαλλοντικών Ορών από τις Ιχθυοτροφικές Μονάδες και τους Βιολογικούς Καθαρισμούς που λειτουργούν στον κόλπο του Αργοστολίου. Με την κίνηση της αυτή η ΕΥΕΠ θέλησε να ενοχοποιήσει και τους Βιολογικούς Καθαρισμούς και έτσι να μειώσει την ευθύνη των Ιχθυοτροφεών. Οπως όμως θα δούμε στη συνέχεια, η ενέργεια αυτή έγινε μπούμερανγκ.

Ο πρώην νομάρχης Δ. Γεωργάτος «τρέναρε» τις διαδικασίες ελέγχου των Μονάδων Ιχθυοκαλλιέργειας και των Βιολογικών Καθαρισμών, που διενεργήθηκαν το δεύτερο δεκαπεντήμερο του Σεπτέμβρη και το πρώτο του Οκτώβρη. Τρέναρε τις διαδικασίες αυτές, γιατί προφανώς γνώριζε ότι όλες αυτές οι μονάδες μολύνουν τον κόλπο του Αργοστολίου και ότι όσο και

δας. Τώρα κι αυτές έχουν εξαφανιστεί!

Ο Βιολογικός Καθαρισμός της πόλης του Αργοστολίου μπορεί αυτός να μην είναι χαβούζα, δεν παύει όμως να μολύνει, όχι μόνο την περιοχή που χύνονται τα απόβλητα, αλλά και ευρύτερα τον κόλπο του Αργοστολίου και μέχρι τη θέση Λιβάδι, όπου βρίσκεται η δεύτερη Μονάδα Ιχθυοκαλλιέργειας της οικογένειας Γερουσλάνου, δεδομένου ότι υπάρχουν μεγάλα ρεύματα στον κόλπο, από τα έξω προς τα μέσα. Οι Βιολογικός Καθαρισμός του Αργοστολίου μολύνει επιβεβαίωνται ακόμη και από την απόφαση του πρώην Νομάρχη Δ. Γεωργάτου, που εκδόθηκε στις 31.12.2010, την τελευταία μέρα της θητείας του! Και ο Βιολογικός του Αργοστολίου δεν έχει Απόφαση Εγκρισης Περιβαλλοντικών Ορών από το 2005.

Το θράσος τους δεν έχει όρια. Ενώ επικρατεί αυτή η κατάσταση στον κόλπο, ενώ ο πρώην Νομάρχης Δ. Γεωργάτος επέβαλε στα τελή Δεκέμβρη κυρώσεις για τη λειτουργία των δύο Βιολογικών Καθαρισμών, ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Ιονίων Νήσων στις 13 Δεκέμβρη του 2010 παρέτεινε τη λειτουργία των δύο Μονάδων Ιχθυοκαλλιέργειας της οικογένειας Γερουσλάνου. Θα καλέσει, άραγε, ο εισαγγελέας του Αργοστολίου τον πρώην Νομάρχη και τον πρώην Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Ιονίων Νήσων να δώσουν (τουλάχιστον) εξηγήσεις γ' αυτές τις αποφάσεις;

Κλείνοντας το σχόλιο μας αυτό, επαναλαμβάνουμε την πάρια απαίτηση των κατοίκων του Αργοστολίου να κλείσουν εδώ και τώρα οι Μονάδες Ιχθυοκαλλιέργειας της οικογένειας Γερουσλάνου.

Θα προχωρήσει στο σκάνδαλο ο Σκανδαλίδης;

«Ενώ όψει των ανωτέρω, παρακαλούμε όπως παραχωρήσετε στη Σχολή μας την χρήση των εν λόγω κτηρίων για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 50 ετών, ώστε να καταστεί εφεκτή η απόσβεση της επάνδυσης ύψους άνω του 1.000.000 ευρώ που πρόκειται να υλοποιήσει η Σχολή μας μέσω της ιδρυσης των νέων σχολείων».

Σ' αυτό το προκλητικό αίτημα καταλήγει επιστολή του προέδρου της Αμερικανικής Γεωργικής Σχολής της Θεσσαλονίκης προς τον υπουργό Γεωργίας Κ. Σκανδαλίδην. Οι Αμερικανοί ζητούν να τους παραχωρήσει ο Σκανδαλίδης για 50 χρ

**26η
μέρα**

Οι 300 απεργοί πείνας Θα νικήσουν!

Την 26η μέρα της διανύει ο σήμερα η απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών και ήδη τα προβλήματα υγείας άρχισαν να γίνονται πολύ πιεστικά. Μέχρι την Πέμπτη το βράδυ είχαν μεταφερθεί σε νοσοκομεία 6 απεργοί πείνας (3 στην Αθήνα και 3 στη Θεσσαλονίκη), ενώ σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των γιαστρών η κατάσταση όλων θα είναι κρίσιμη τις επόμενες μέρες, καθώς έχουν χάσει σημαντικό βάρος και παρουσιάζουν ηλεκτρολυτικές διαταραχές και χαμηλή πίεση.

Από τη μεριά της η κυβέρνηση εμφανίζεται αδιάλλακτη. Παρότι τις παρεμβάσεις ακόμη και παραγόντων της αστικής πολιτικής ζωής, ο Ραγκούσης δεν έχει καλέσει τους απεργούς πείνας σε συνάντηση, ούτε έχει κάνει κάποια δημόσια δήλωση. Η μόνη που έχει μιλήσει δημόσια είναι η Νταλάρα, που βρίσκεται σε ανοιχτή γραμμή με τον Ραγκούση. Σε μια παραληρματική παρέμβασή της σε ραδιοφωνική εκπομπή, την Πέμπτη, επινέλαφε τις γνωστές θέσεις της κυβέρνησης, αποφεύγοντας να αναφερθεί συγκεκριμένα στους 300 απεργούς πείνας.

Η τακτική της κυβέρνησης είναι φανερή. Παίζει το τελευταίο της χαρτί, σε μια προσπάθεια να μη καταστήσει συνομιλητές της τους απεργούς πείνας. Παρασκήνια, όπως είμαστε σε θέση

να γνωρίζουμε, επικοινωνεί με διάφορους «καλοθελητές», σε μια προσπάθεια να βγει από το αδιέξοδο, χωρίς να συζητήσει με τους απεργούς πείνας και χωρίς να κάνει σοβαρές υποχωρήσεις.

Οι απεργοί πείνας από τη μεριά τους κατέστησαν για πολλοστή φορά σαφές, ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μιλά για λογαριασμό τους. Αν η κυβέρνηση θέλει διάλογο, δεν έχει παρά να καλέσει τους διοικητές και να συζητήσει μαζί τους. Οι ιδιοί είναι αποφασισμένοι να πάνε μέχρι το τέλος και η ευθύνη πλέον είναι της κυβέρνησης, αλλά και ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας.

Στο μεταξύ, φουντώνει η αλληλεγγύη προς τους απεργούς πείνας και αλλάζει υπέρ τους το κοινωνικό και πολιτικό κλίμα. Το βλέπουν καθαρά τα μέλη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης, που κάνουν καθημερινές παρεμβάσεις στο κέντρο της πόλης. Φοίνεται ακόμα και στις ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές, που εγκαταλείπουν σημάσιγά την εχθρική τους στάση και αναφέρονται μ'ένα κλίμα συμπάθειας στην απεργία πείνας, τονίζοντας την ανθρωπική διάσταση του θέματος.

Το ψήφισμα αυτό «αδειάζει» τον... δημοκράτη και... αριστερό Γ. Καμίνη, η παράταξη του οποίου αρνήθηκε να ψηφίσει ένα πιο «λάϊτ» ψήφισμα που κατατέθηκε την προηγούμενη εβδομάδα στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας. Θα δούμε αν θα κάνει το ίδιο και τη Δευτέρα, που αναμένεται να κατατεθεί νέο ψήφισμα στο ΔΣ του Δήμου Αθηναίων.

Ακόμα και θεσμικοί φορείς, συνδεδεμένοι με το αστικό σύστημα εξουσίας, αναγκάζονται να εκδώσουν ψηφίσματα συμπαράστασης. Η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ, για παράδειγμα,

έκαναν κάλεσμα για την προείτη της Παρασκευής (χτες), την οποία ζήτησαν οι διοικητές απεργοί πείνας. Το Δημοτικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης εξέδωσε ομόφωνο (!) ψήφισμα, με το οποίο «εκφράζει την αλληλεγγύη του στον αγώνα των απεργών πείνας, έναν αγώνα για αξιοπρεπή ζωή και για το αυτονόητο δικαίωμα της ελεύθερης μετοικίνησης των ανθρώπων, σε έναν κόσμο που τα κερδοσκοπικά κεφαλαία κινούνται ανεξέλεγκτα με τοχύτητα ηλεκτρικού ρεύματος» και καλεί «την κυβέρνηση να προχωρήσει στη νομιμοποίησή τους, αποσύνδεντας την ανανέωση της άδειας παραμονής τους από την ύπαρξη ορισμένου αριθμού ενόπλων». Πρόκειται για ένα ιδιαίτερα πρωθυμένο ψήφισμα, που δεν θα ψηφιζόταν ποτέ, αν δεν υπήρχε η απεργία πείνας και η απαλάντευτη στάση των μεταναστών.

Το ψήφισμα αυτό «αδειάζει» τον... δημοκράτη και... αριστερό Γ. Καμίνη, η παράταξη του οποίου αρνήθηκε να ψηφίσει ένα πιο «λάϊτ» ψήφισμα που κατατέθηκε την προηγούμενη εβδομάδα στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας. Θα δούμε αν θα κάνει το ίδιο και τη Δευτέρα, που αναμένεται να κατατεθεί νέο ψήφισμα στο ΔΣ του Δήμου Αθηναίων.

Καλλιτέχνες, διανοούμενοι, πανεπιστημιακοί, συνδικαλιστές, απλοί άνθρωποι εκ-

φράζουν καθημερινά την αλληλεγγύη τους στους απεργούς πείνας. Δεν υπάρχει ομφιβολία ότι πολλοί θεσμοί φορείς το κάνουν υποκριτικά, χωρίς διάθεση να κουνήσουν το δαχτυλάκι τους για κάτι περισσότερο, όμως ακόμα και αυτό βοηθά ν' αλλάξει το κλίμα και δυναμώνει την πίεση πάνω στην κυβέρνηση, η οποία θέλει δε θέλει θ' αναγκαστεί να πάρει θέση.

Ολοι αυτοί το κίνημα συμπαράστασης είναι αποτέλεσμα της αποφασιστικότητας και της στοχοπροσήλωσης των απεργών πείνας, αλλά και της δουλειάς που έχουν ρίξει τα μέλη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης, τα οποία έχουν υπερβεί εσωτούς, καθώς πρέπει καθημερινά να κάνουν τη δουλειά της προπαγάνδας, αλλά και τις άπειρες δουλειές που υπάρχουν στο χώρο της απεργίας πείνας. Δεν είναι καθόλου εύκολο να διαχειριστείς έναν τόσο μεγάλο αριθμό ανθρώπων που κάνουν απεργία πείνας. Τις επόμενες μέρες, που θα είναι ιδιαίτερα κρίσιμες για την υγεία των απεργών πείνας, θα χρειαστούν περισσότεροι άνθρωποι για τη διεκπεραίωση του τεράστιου όγκου καθημερινών πρακτικών εργασιών.

Θα το ξαναπούμε. Εμείς είμαστε αισιόδοξοι. Αντλούμε αισιοδοξία από τους ιδιούς τους απεργούς πείνας, από την αυταπάρηση και την αποφασιστικότητά τους.

Δεν έχει σημασία πώς βλέπει κανείς το έργο του και τις ποδιτικές απόψεις που κατά καιρούς εκφράζει. Εμείς ειδαμεν τον διάστημα συγγραφέα Βασιλή Λεξάκη να έρχεται μόνος στο κτίριο της οδού Ηπείρου και να μας ζητά, αν είναι δυνατόν, να μιλήσει με τους απεργούς πείνας μετανάστες. Βρήκαμε τον Χασάν, που μιλά γαλλικά. Κάθησαν σε μια γωνιά και τα είπαν για πολλή ώρα (απομακρυνθήκαμε διακριτικά για να τους αφήσουμε μόνους).

Η συζήτηση τελείωσε με μια θερμή χειραψία και επειδή ήταν εκεί δημοσιογράφοι και τηλεοπτικά συνεργεία για να καλύψουν μια προγραμματισμένη συνέντευξη Τύπου, παρακαλέσαμε τον συγγραφέα, αν θέλει, να κάνει μια δήλωση. Δέχτηκε με ευχαρίστηση και είπε μερικά θερμά λόγια, θυμίζοντας το ίδιον μας ως λαού μεταναστών, μιλώντας ενάντια στα τρέχοντα ιδεολογήματα του ρατσισμού και εκφράζοντας την αλληλεγγύη του προς αυτούς που διακινούν την ίδια τους ζωή για να διεκδικήσουν το αυτονόητο.

Πολλά μπράβο αξίζουν, επίσης, στους δεκάδες καλλιτέχνες που εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους στους 300 απεργούς πείνας, υπογράφοντας σχετικό κείμενο, δίνοντας συνέντευξη Τύπου στο κτίριο της Ηπείρου, κάνοντας δηλώσεις στα ΜΜΕ. Ήταν πολλοί, πάρα πολλοί. Με κίνδυνο να ξεχάσουμε αρκετούς, αναφέρουμε τα ονόματα όσων βρίσκονταν στην αρχική λίστα της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης: Γέρος, Χατζησάββιας, Μάινας, Θεοδωρόπουλος, Μεντή, Κόρρας, Βούπουρας, Λουΐζιου, Χρονόπουλος, Τερζόπουλος, Αξελός, Ζαλμάς, Χατζησοφιά, Ράπτης, Λιόντου, Κανελλοπούλου, Τζώρτζης, Γκαιφύλιας, Δρογώσης, Λέκκας, Χαρούλης, Τσαβάλου, Μερμήκης, Φ. Αρμένης, Τσακνής, Χατζηπαναγιώτης, Σταυροπούλου, Βαμβακιδης, Γανώτη, Κωνσταντίνου, Στουρακούδης, Παπαγεωργίου, Λαμπτήρης, Κουλούρη, Β. Σπυρόπουλος, Γ. Ξαρχάκος, Κοροβίνης, Μερτίρη, Γραμμένος, Καραμέτης, Σκλάβος, Μιχαηλίδης, Βιολιστής, Σταυρακάκης, Λυμπεροπούλου, Λιανός, Πότσιου, Κώνστας, Σαββιδάκης, Ανδριτσάνου, Χρονέα, Γ. Δημητριάδη, Θεοδώρου, Κασάπης, Βασιλάτος, Σκλιβάνος, Χερουβείμ, Στερλάκη, Χασαπογιάννης, Κατζουράκης.

Τελος, ένα μεγάλο μπράβο στους παλαιόμαχους του αθλητισμού, που έδωσαν τον ποδοσφαιρικό αγώνα αλληλεγγύης με ομάδα δημοσιογράφων. Παππαϊάννου, Σαργκάνης, Κωφίδης, Πουρσανίδης, Μάλλιαρης, Παπαπαναγής, Μουροπίδης, Βαμβακιδης, Λέκκας, Ποζαπαλίδης, Δεσκουλίδης, Ντράγκοβιτς και άλλοι έβαλαν γκολ στο ρατσισμό.

Κοινός προβοκάτορας

Μέχρι το προηγούμενο Σαββατοκύριακο, απεργοί πείνας και αλληλέγγυοι είχαν ν' αντιμετωπίσουν τη «λήξη της προθεσμίας». Ο περιβόλτος Ρουτζούνης, ο ιδιοκτήτης της Kappa Research, που έπαιξε το παιχνίδι της κυβέρνησης, «παραχώρωντας» το κτίριο Υπαίτια για την εγκάταση των απεργών πείνας, πίεζε για να πετύχει την έξωση. Ομως, η αποφασιστική στάση των απεργών πείνας, που διακήρυξαν ότι δεν πάνε πουθενά, και των αλληλέγγυων, που περιφρούρησαν το χώρο, έκαναν τις πιέσεις του Ρουτζούνη και κάποιων άλλ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
στασίου εξανάγκασε τους εργάτες να υποχρέωνται επιστολή παραίτησης πριν πάνε στη δουλειά, για να τους έχει στο χέρι προκειμένου να μην ζητούν τα δικαιώματά τους. Οι εργάτες επίσης καταγγέλλουν ότι ο ιδιοκτήτης του εργοστασίου αποφάσισε να σταματήσει την παραγωγή και να προβεί σε μαζικές απολύσεις χωρίς αιτιολογία. Την ίδια μέρα, εργαζόμενοι με προσωρινές συμβάσεις εργασίας διεκδικώντας μονιμοποίηση, εισέβαλαν στο υπουργείο Γεωργίας και έφτασαν έξω από το γραφείο του υπουργού. Κατάφεραν να επιφέρουν καταστροφές στην αιθουσα αναμονής του υπουργικού γραφείου και χρειάστηκε η επέμβαση του στρατού για να βοηθήσει τον υπουργό να την κοπανήσει και να καταστεί τους διαδηλωτές. 500 διαδηλωτές από την πόλη του Σαλούμ απέκλεισαν την οδική αρτηρία μεταξύ Αιγύπτου και Λιβύης την Τετάρτη, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τον αποκλεισμό τους από την εργασία στο συνοριακό σταθμό του Σαλούμ εδώ και 18 μήνες. Στην πόλη αυτή είχαν γίνει σφοδρές συγκρούσεις στις 28 Γενάρη (την «ημέρα της οργής») που οδήγησαν στο κάψιμο όλων των αστυνομικών τμημάτων, του αρχηγείου της κρατικής ασφάλειας και τριών λεωφορείων και στον τραυματισμό 13 μπάτων.

Την περοιμένη Δευτέρα, εργαζόμενοι στο υπουργείο Παιδείας ζήτησαν την παραίτηση της υπουργού κατηγορώντας την για διαφθορά. Μεταξύ των διαδηλωτών ήταν και 30 υπάλληλοι που δουλεύουν για χρόνια (μέχρι και 15 χρόνια) χωρίς συμβάσεις στο υπουργείο. Την Κυριακή το πρωί, 2.000 τραπέζο-υπάλληλοι της Εθνικής Τράπεζας της Αιγύπτου (που είναι και η μεγαλύτερη στη χώρα) συγκεντρώθηκαν έξω από τα κεντρικά της γραφεία στο Κάιρο.

Το σύμβολο έπεσε, το καθεστώς παραμένει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4
κ.α.) και σκευών, εμφιαλωμένου νερού και γκαζιού, φαρμακευτικών ειδών και ιατρικών ειδών. Διαθέτει τεράστιες φάρμες με την καλλιέργεια των οποίων όχι μόνο καλύπτει τις ανάγκες του στρατού σε τρόφιμα, αλλά διαθέτει και στην αγορά, φάρμες εκτροφής αγελάδων, ορνιθοτροφεία, ιχθυοτροφεία και εκτεταμένο δίκτυο παραγωγής και επεξεργασίας γαλακτοκομικών προϊόντων. Κατέχει επίσης κατασκευαστικές εταιρίες που αναλαμβάνουν μεγάλα έργα υποδομής, από την κατασκευή αυτοκινητόδρομων, γεφυρών, αποχετευτικών δικτύων, σχολείων και δημόσιων κτιρίων μέχρι την εγκατάσταση δικτύων ηλεκτρικού ρεύματος και τηλεπικονιωνιών.

Ενα από τα ντοκουμέντα του 2008 που έδωσε στη δημοσιότητα το WikiLeaks και μι-

Οι εποχές της σωπής τελείωσαν

Αν και οι πύλες παρέμειναν επί ώρες κλειστές, οι συγκεντρωμένοι αυξάνονταν κατά τη διάρκεια της ημέρας. Λίγο πιο κάτω, στο κέντρο, εκτυλίσσονταν η ίδια σκηνή. Κλειστές πύλες της δεύτερης μεγαλύτερης τράπεζας της Αιγύπτου (Banque Misr) και εκαποντάδες διαδηλωτές απέξω.

Οι διαδηλωτές διηγούνται φέρετρης ιστορίες νεποτισμού: «Οπαδοί του Ιδρύματος Μελλοντικών Γενεών, με επικεφαλής τον Γκαμάλ Μουμπάρακ (σ.σ. γιο του προέδρου) αποκούσαν μόνιμες θέσεις εργασίας στην τράπεζα, ανεξάρτητα από τα προσόντα τους, ενώ υπήρχαν άλλοι υπαλλήλοι που εργάζονταν με πλήρες ωράριο χωρίς καθόλου συμβάσεις», αποκάλυψε διοικητικό στέλεχος υποκαταστήματος της τράπεζας Banque Misr στην Αλ-Αχράμ (13/2/11). Η δε σύμβουλος σε θέματα MME του κυβερνήτη της κεντρικής τράπεζας της Αιγύπτου, Νόγκλας Ζίκρι, προειδοποιεί ότι οι εργαζόμενοι στις δημόσιες τράπεζες σε όλη τη χώρα ζητούν τα δικαιώματά τους, ορμώντας από το επαναστατικό κλίμα που επικρατεί στη χώρα. Οι κινητοποιήσεις των τραπέζων απόφαση να παραμένουν κλειστές οι τράπεζες, γεγονός που προκάλεσε πολλά προβλήματα ακόμα και σε παραγωγικούς τομείς που δεν σημειώθηκαν απεργίες.

Οι κινητοποιήσεις και οι απεργίες έχουν αγκαλιάσει ένα πλατύ φάσμα του παραγωγικού και οικονομικού ιστού της χώρας. Οπως επισημαίνει το Αλ Τζαζίρα (16/2), πολλοί εργαζόμενοι έχουν αναθαρρίσει από την ανατροπή του Μουμπάρακ και εκφράζουν την αγανάκτησή τους για σειρά ζητημάτων,

από τους χαμηλούς μισθούς μέχρι την αστυνομική βία και τη διαφθορά. Οι απεργίες στις μεταφορές, τις τράπεζες, το πετρέλαιο, τον τουρισμό, τις υφαντουργίες, τα κρατικά μίνια και κυβερνητικά σώματα, με κύρια αιτήματα μεγαλύτερους μισθούς και καλύτερες εργασιακές συνθήκες, συνεχίζονται, παρά τις εκκλήσεις του στρατού για τερματισμό τους, που προβάλλεται σαν «εθνικό καθήκον». Το πρακτορείο αναφέρει ότι εκαποντάδες εργάζομενοι του αεροδρομίου διαδηλώνουν μέσα στους χώρους των αφίξεων για καλύτερους μισθούς και υγειονομική κάλυψη ενώ 12.000 εργάτες του κρατικού εργοστασίου υφαντουργίας της πόλης Μοχάλα Άλ Κούμπρα, στη βιομηχανική περιοχή του Δελτα του Νίγηρα, κατέβηκαν σε απεργία ζητώντας την ευθύνη αναζητώντας τη διαφθορά στο εργοστάσιο.

Ο στρατός το επόμενο διάστημα έχει έναν δύσκολο ρόλο.

Να αποκαταστήσει την «ομαλότητα» και να καταστεί, είτε ανοιχτά είτε με την τακτική του μαστίγιου και του καρότου, τις εργατικές κινητοποιήσεις που ξεσπούν στη χώρα. Η έλειψη πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης στην Αιγύπτο δείχνει και τα όρια των κατακτήσεων που μπορεί να πετύχει αυτό το κίνημα της ανυπακοής. Γιατί απέναντι σ' έναν ισχυρό και οργανωμένο μηχανισμό, όπως είναι ο στρατός, δεν είναι δυνατόν να τα βάλει με αξίωση νίκης ένα ασυντόνιστο και ανοργάνωτο κίνημα, όστι οργή και να έχει αυτό. Ομως, μέσα απ' αυτό το κίνημα ενδεχομένως να ξεπιδήσουν μορφές ταξικής οργάνωσης που δεν θα ελέγχονται τόσο εύκολα από το καθεστώς. Κι αυτό θα είναι που θα σπεύσει να προλάβει το σύστημα, για να τις καταστεί ή να τις εντάξει στους κόλπους του, πριν οδηγήσουν στην πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, η απουσία της οποίας ήταν τόσο καθοριστική για την αιγυπτιακή εξέγερση.

Διαρροή εκ των έσω αναγκάζει Ερεκάτ σε παραίτηση

Θυμόσαστε τις καταγγελίες της Παλαιστινιακής Αρχής ενάντια σ' αυτούς που διέρευσαν τα «παλαιστινιακά χαρτιά»; Αρχικά κατηγόρησε το Αλ Τζαζίρα ότι παίζει το παιχνίδι των Σιωνιστών, στη συνέχεια άφησε αιχμές ενάντια στον εμίρη του Κατάρ (χώρας που αποτελεί έδρα του Αλ Τζαζίρα) και τελικά βρήκε τους ενόχους των διαρροών σε έναν Αμερικανό που δουλεύει στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ και τώρα στο Αλ Τζαζίρα κι έναν Βρετανό που δουλεύει στην M16 (τη βρετανική μυστική υπηρεσία).

Η αλήθεια, όμως, αποκαλύφθηκε εντελώς διαφορετική. Η διαρροή ήταν μέσα από το ίδιο το Σώμα Υποστήριξης Διαπραγματεύσεων, που έχει επικεφαλής τον Σαέμπ Ερεκάτ, ο οποίος έχει γίνει ρόμπα μέσα από αυτά που αποκαλύφθηκαν (σχετικά έχουμε γράψει αναλυτικά σε προηγούμενα φύλλα της «Κ»). Γι' αυτό και αναγκάστηκε να παραιτηθεί αναλαμβάνοντας την ευθύνη για τη διαρροή. Τι να πεί άλλωστε; Οτι τα «κατασκευάσματα των εχθρών της Π.Α.» προέρχονται από τους κόλπους του γραφείου του;

Η ξεφτίλα δεν έχει όρια και σπεύδοντας να προλάβει τα χειρότερα, ο Αμπάτ ζήτησε τη διάλυση της κυβέρνησης Φαγιάντ και ανέθεσε στον τελευταίο (αφού είχε παραιτηθεί) να σχηματίσει νέα κυβέρνηση μέχρι της προεδρικές και κοινοβουλευτικές εκλογές που σχεδιάζονται για τις 9 Ιουλίου. Ο Φαγιάντ (ο εγκάθετος «πρωθυπουργός» με τη μικρότερη δημοτικότητα στην Παλαιστίνη) δέχτηκε την πρόταση Αμπάτ και έσπευσε να γλείψει την παλαιστινιακή νεολαία ζητώντας της να παίξει πιο ενεργό ρόλο στην πολιτική ζωή της Παλαιστίνης. Οι επικεφαλής της Π.Α. έχουν χάσει εντελώς την μπάλα και νομίζουν ότι θα μπορέσουν να σώσουν την εξουσία τους με τέτοια τερτίπια. Ομως, όσο περνάει ο καιρός τόσο χειρότερα θα γίνονται τα πράγματα γ' αυτούς, αφού ούτε την αντίσταση οργανώνουν (το αντίθετο, την καταστέλλουν με κάθε ευκαιρία) ούτε σαν εγγυήτριες της «ειρήνης» μπορούν να εμφανίζονται, μιας και οι «ειρηνευτικές» συνομιλίες πέθαναν για πολλοστή φορά.

Το υπουργείο Παιδείας βάζει μπροστά τα «κουπόνια»

Διά της πλογίας οδύ οπέπλεξε η κυβέρνηση να εφαρμόσει την πρακτική των «κουπονιών» στην εκπαίδευση. Ως δουέρειο ίππο επελέξει τη «διά βίου μάθηση», για να περάσει στη συνέχεια στην εφαρμογή της στα Πανεπιστήμια και TEI, όπως, άλλωστε, έχει επανειλημένα δηλώσει ο Παπανδρέου. Ετσι, πριν ακόμη θεσμοθετήσει νέο νόμο πλαίσιο για τα AEI-TEI (υποτίθεται ότι συνεχίζεται ο «διάλογος» επί του «σχεδίου διαβούλευσης»), βάζει στην πράξη μια παράμετρο της πράξης επεπλευτικής που θα απορροφήσει την επιτροπή των Ιδρυμάτων εξοδού (θα έπειτε να εξασφαλίσουν στέγη για τις μπίζνες των προγραμμάτων κατάρτισης που θα σκαρώνουν) και τα σχολεία θα «τσιμπάνε» το κατίτις τους. Βέβαια, αυτή τη «λεπτομέρεια» η Φώφη δεν την ανέφερε, είναι σίγουρο,

όμως, ότι προς τα εκεί βαδίζουν τα πράγματα. Οι θεωρίες των «ανοικτών σχολείων», που μπορεί το απόγευμα να λειτουργούν και ως πάρκι

■ Φιέστα για τη <<διά βίου μάθηση>>

Και η εκπαίδευση στο σφυρί

Φιέστες με ακροατήριο που να διαθέτει ευήκοα ώτα ψάχνουν οι Πασόκοι για να αισθανθούν απόδεκτοί και να εξαπολύσουν τη γκεμπτελική προπαγάνδα τους ότι κάνουν έργο που πάει τον ελληνικό λαό 200 χρόνια μπροστά! Τη φιέστα αυτή τη φορά διοργάνωσε το υπουργείο Παιδείας. Ήταν η πρώτη συνεδρίαση του Συμβουλίου Διά βίου Μάθησης και Σύνδεσης με την Απασχόληση (συνέρχεται δυο φορές το χρόνο για να κάνει μόνο το σχετικό ντρό), στο οποίο συμμετέχουν τα φιλαράκια τα καλά, οι εκπρόσωποι των λεγόμενων «κοινωνικών εταιριών», αλλά και των δημοτικών και πετριφερειακών αρχών. Εν μέσω, λοιπόν, των προέδρων των συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργοδοτών (sic), ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕ, ΕΣΕΕ, των εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, της Κεντρικής Ενωσης Δημον Ελλάδας, της Ενωσης Περιφερειών, αλλά και κυβερνητικών παραγόντων και κολαούζων, ενεφανίσθη ο Γιώργος Παπανδρέου για να παίξει καταρχήν το θέατρο του υπερασπιστή της δημόσιας περιουσίας, μετά την «αποκόλυψη» (ο κόσμος το 'χει τούμπαν...) ότι η κυβέρνηση έβγαλε ήδη στο παζάρι τα «αστημικά» και τα «οικογενειακά κειμήλια» της χώρας και τα απίθωσε μπροστά στα πόδια της τρόικας.

Μετά την παράσταση, για να απτάξουν την ειδηση τα πρόθυμα παπαγαλάκια, ο ΓΑΠ καταπάστηκε με την Παιδεία για να της «βγάλει τα μάτια». Κατέβασε μια πρόχειρη έκθεση ιδεών, με μπόλικη σάλτσα αρωματικών καρυκευμάτων. Θελει, λέει, «ένα σύστημα που δεν θα βγάζει ανθρώπους-καλούπια, αλλά ανθρώπους δημιουργικούς, πολυμήχανους, με δυνατότητες συνεχούς εξελίξης, που να ξεφεύγουν από τα όρια της συγκεκριμένης εξειδίκευσης...» και μια «άλλη φιλοσοφία για το σχολείο, ένα σχολείο ανοιχτό, ένα σχολείο ελεύθερο, ένα σχολείο δημιουργικό...». Ο Παπανδρέου έχει χρόνια θητεύσει στην πολιτική απάτη. Πίσω από το ήπιο, συγκαταβατικό και χαμογελαστό πρόσωπο, κρύβονται οι πιο χθόνιες σκέψεις και πρακτικές, των οποίων, άλλωστε, όλοι πια, ως ελληνικός λαός, έχουμε εμπειρία. Προσέξτε ότι χρησιμοποιεί τη φράση «συγκεκριμένη εξειδίκευση» (αποφέυγει συστηματικά, σαν ο διάολος το λιβάνι να κάνει αναφορά, έστω για τα μάτια, στην ολόπλευρη μόρφωση), για να την οδηγήσει στη συνέχεια εκεί που επιθυμεί: σε μια άλλη εξειδίκευση, που θα πραγματοποιείται μέσα από ένα σύστημα (δυνατότητες συνεχούς εξελίξης). Ο Παπανδρέου περιγράφει ένα εκπαιδευτικό σύστημα επικεντρωμένο απόλυτα στην προσφορά συγκεκριμένων δεξιοτήτων, που απαιτεί εκάστοτε η ογορά εργασίας. Περιγράφει, δηλαδή, ένα σχολείο, ένα εκπαιδευτικό σύστημα φθηνό και «ευελικτό», που δεν θα διαφέρει από τις δομές απλής κατάρτισης, το οποίο, λόγω των ρη-

χών γνώσεων με ημερομηνία λήξης που θα προσφέρει, θα γεννά την ανάγκη για επανακατάρτιση. Οι εργαζόμενοι που θα βγαίνουν από αυτού του ειδούς την εκπαίδευση, είναι φυσικό να αποτελούν απλά «τα χέρια» της παραγωγής και να μην έχουν ιδιάτερες απαρτίσεις από τον εαυτό τους και προπαντός από τους εργοδότες και το σύστημα συνολικά, γινόμενοι ιδιάτερα «ενοχλητικοί» με διεκδικήσεις. Είναι οι λεγόμενοι «απασχολήσιμοι» του Σημίτη, που τώρα, τον καιρό του Μηνημονίου, έχουν μετατραπεί σε κανονικούς δούλους. Και φυσικά, για τα στελέχη της παραγωγής και του κρατικού μηχανισμού θα υπάρχουν τα λεγόμενα «σχολεία, πανεπιστήμια-κέντρα αριστείας».

Η διαρκής αυτή φάμπτρικα των καταρτίσεων-επανακατάρτισεων έχει πολλαπλά οφέλη για το κράτος και τους καπιταλιστές: Φορτώνει την ευθύνη της αναδουλείας, της ανεργίας στον ίδιο τον εργαζόμενο, που αισθάνεται ότι φτάει αυτός που δεν έχει τα «προσόντων» για να βρει δουλειά, τον επιβαρύνει με επιπλέον έξοδα, αφού εξαναγκάζεται εξ ιδίων πόρων να καλύπτει την αλυσίδα των επανακατάρτισεων που προσφέρουν τα πάρα πολλά λαμπρόγια του ειδούς (από τα πανεπιστήμια, που διοργανώνουν σχετικά σεμινάρια, τις εταιρίες, μέχρι κάθε λογής ιδιώτη κομπιναδόρο), απολαύσσει το αστικό κράτος από την υποχρέωση της επαρκούς χρηματοδότησης των σχολείων και των πανεπιστημίων, αφού τα ίδια φροντίζουν για την επιβίωσή τους, μέσα από την προσφορά προγραμμάτων επανακατάρτισης, προσφέρει στους καπιταλιστές μια επιπλέον ευκαιρία να αρπάξουν κρατικό παραδάκι και ταυτόχρονα είναι πρώτης τάξεως κόλπο για να κρυφτεί η πραγματική ανεργία, αφού οι συμμετέχοντες στα προγράμματα επανακατάρτισης δεν θεωρούνται «ενεργός πληθυσμός».

Ο Παπανδρέου υπήρξε πολύ αποκαλυπτικός επ' αυτού, απευθύνοντας δυναμικό προσκλητήριο σε όλους τους κομπιναδόρους που αισχολούνται με «το άθλημα»: «Άλλού, θα είναι η ενδοϋπηρεσιακή εκπαίδευση, η ενδοεργοστασιακή κατάρτιση και μάθηση, αλλού θα είναι η αυτομόρφωση και όλα αυτά μπορούν να οργανώνονται, όχι μόνο από τα γνωστά Ιδρύματα, αλλά από τους πάντες. Και επειδή εσείς είστε οι εκπρόσωποι συλλογικών και κοινωνικών φορέων, θέλω να τονίσω ότι δεν υπάρχει φορέας που να μην μπορεί να συμβάλει σ' αυτή την προσπάθεια. Μάλιστα, θα έλεγα και θα σας παρότρυνα: οργανώστε, σκεφτείτε κάθε πρόβλημα και κάθε ανάγκη που έχει ο φορέας σας, καθώς και τις νέες εξελίξεις, και σκεφτείτε πώς θα οργανώσετε τις δικές σας, δια βίου δομές. Και βεβαίως, ίκουσα από τους φορείς, την ΓΣΕΕ, τον ΣΕΒ, ότι κάνουν μια τέτοια, μεγάλη προσπάθεια - και μπράβο

τους. Πρέπει αυτό, όμως, να διαπεράσει ολόκληρη την κοινωνία, είτε είναι ο Δήμος, είτε είναι το συνδικάτο, είτε είναι μια επιχείρηση, είτε είναι μεγάλες επιχειρήσεις, όπως η ΔΕΗ και ο ΟΤΕ, είτε είναι μια κρατική υπηρεσία, ένα κόμμα, μια Μη Κυβερνητική Οργάνωση, ένα Ιδρυμα, μια τηλεόραση, ένα ραδιόφωνο. Και βέβαια, και τα ίδια τα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα πρέπει να αλλάξουν, για να προσαρμοστούν σ' αυτή τη δια βίου εκπαίδευση, που σπανίζει στη χώρα μας.

Εδούτε τα ΑΕΙ ή τα ΤΕΙ, ή ακόμα και τα σχολεία μας στη γειτονιά, να δίνουν μαθήματα για ενήλικες, για ομάδες πολιτών, για ανέργους, για μετεκπαιδεύσεις; Πολύ σπάνια και, συνήθως, με απομικρή πρωτοβουλία, εκείνων που θέλουν να μπουν σε ένα παραδοσιακό πρόγραμμα.

Εγώ λοιπόν προτείνω, να σκεφτεί ο κάθε φορέας πώς θα οργανώσει μαθήματα και δομές δια βίου εκπαίδευσης, για τους ενδιαφερόμενους εντός ή και εκτός του φορέα του. Γιατί στη Θράκη, στην Ηπει-

ροή ή στην Πελοπόννησο, μέσα από τη νέα Περιφέρεια, να μην οργανώσει το ΤΕΙ, το ΑΕΙ, μαθήματα για αγρότες, για επιχειρηματίες, για νέους ανέργους, για μετανάστες, ανάλογα με τις ανάγκες τους, μαζί με τους κοινωνικούς εταίρους και με ανάλογες υπηρεσίες, όπως του ΟΑΕΔ;».

Μετά τον Παπανδρέου, η Διαμαντοπούλου έβγαλε ένα δεκάρικο υπεράσπισης της «έρας στρατηγικής» για την εκπαίδευση: «Η Διά Βί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Κατάληψη στο ΤΕΙ Πειραιά

ακαδημαϊκού έτους. Μια άτυπη στάση πληρωμών, βασισμένη στο πείραμα που ονομάζεται Ανώτατη Εκπαίδευση. Πειραματικές συμβάσεις εκπαίδευτικού έργου που ταλαντεύονται σαν λάστιχα, πειραματισμοί με τα προγράμματα σπουδών που συνθίζονται ενόψει ενός δήθεν Μηνημονίου, πειραματισμό με το μέλλον των φοιτητών. Εκατοντάδες νέοι επιστήμονες που καλύπτουν πάριες και διαρκείς ανάγκες -εκφράσεις όπως «έκτακτος» και «υπηρεσιακός» επί δεκαετίες δεν είναι σώφρονες- των Πανεπιστημίων και ΤΕΙ είναι αναγκασμένοι να αντλούν από το υστέρημά τους ή από δανεισμό, για να αντιμετωπίσουν τις περικοπές πιστώσεων ή τις καθυστερήσεις στην καταβολή των δεδουλευμάτων. Ουσιαστικά, εκβιόζεται η συμμόρφωση της ακαδημαϊκής κοινότητας με τη φιλοσοφία του νέου θεσμικού πλαισίου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, πριν ακόμη αυτό καν ψηφιστεί. Οι δημοκρατικές διαδικασίες «πάνε περίπτωτο».

Η πεποιθήση που μας ορίζει πως δεν μπορούμε να αφήνουμε τις εκπαίδευτικές διαδικασίες να εκφυλίζονται, με πείσμα που μας αθεί να διεκδικούμε τα αυτονόητα μας, αποφασίσαμε να περιφρουρήσουμε το Ιδρυμα και να αναστέλλουμε παράλληλα τις εκπαίδευτικές διαδικασίες στην Επίσχεση Εργασίας από τις 10 Γεννάρη.

Με την πεποιθήση που μας ορίζει πως δεν μπορούμε να αφήνουμε τις εκπαίδευτικές διαδικασίες να εκφυλίζονται, με πείσμα που μας αθεί να διεκδικούμε τα αυτονόητα μας, αποφασίσαμε να περιφρουρήσουμε το Ιδρυμα και να αναστέλλουμε παράλληλα τις εκπαίδευτικές διαδικασίες στην Επίσχεση Εργασίας από τις 10 Γεννάρη.

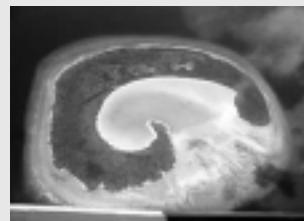
Η απαξίωση των Πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι. ως χώρων «που δεν πράγων» θα συνεχιστεί. Ενδεικτική και η επικλήση στοπιστικών που αναφέρουν ότι έχουμε μικρά ποσοστά παραγωγής πτυχιούχων, και δήθεν ερευνών της κοινής γνώμης που ενώ δεν είναι ενημερωμένη πταρόλα αυτά «στηρίζει» τις αλλογενές που επιβάλλει το Υπουργείο. Εξάλλου, η δή

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται εξόδος απ' την προϊστορία...

Ανοίγουν τα διόδια, άνοιξε το τριώδιο, ανοίγει ο δρόμος για εκποίηση [συγνώμη, «αξιοποίηση» όπως με ειδοποιούν απ' το κοντρό] της δημόσιας περιουσίας, ανοίξαμε κι εμείς και σας περιμένουμε...

Οι εφημερίδες το έγραψαν και φυσικά δεν χωράει αμφιβολία: «Τα αρχικά του ονόματος και του επωνύμου του που αρχίζουν από "Σ", υποστηρίζει ότι ανέγραφε στο κράνος του ο αστυνομικός της υποδιεύμυνσης Μέτρων Τάξης για τον οποίο διατάχθηκε ΕΔΕ, επειδή τα δύο "Σ" παραπέμπουν στα σύμβολα

Giorgakis πουλάει γη

των γερμανικών Ες-Ες». Εκείνο που μας άρεσε είναι η κατάληξη του ρεπορτάζ: «Ο ισχυρισμός του δια ερευνηθεί από τη διοικητική εξέταση! Δηλαδή ωρέ παλικάρια, από τη διοικητική εξέταση δια ποδειχθεί πώς το λένε το όργανο; Υποδέτω τότε ότι δια κληδεί και ο νονός [ποιος δον Κορλεόνε ρε.]. Κι αν τον έλεγαν Κώστα Καραμαλακίδη του Ελευθερίου, υπήρχε περίπτωση να γράψει στο κράνος ΚΚΕ; Αγωγα, που λένε και οι χαριτόβρυτες συνάδελφοι των απόκοσμων κοσμικών στηλών, σε κανένα μπορούτελο δεν απαγορεύεται ο αυνανισμός, γιατί να απαγορευτεί στην Τροϊκαλάνδη;

Πάντως, Κερατέα και απεργοί πείνας μετανάστες εξακολουθούν να φωτίζουν τις ζοφερές μέρες που τις σκιάζει η φοβέρα και τις πλακώνει η σκλαβιά μιας δράκας στυγών εκμεταλλεύσων και εχθρών του ανδρώπου. Και βέβαια, όσο κι αν τα πράγματα είναι γκρίζα και όσο κι αν η πολιτική ανοργανωσία της εργατικής τάξης αφήνει περισσότερο χώρο στους κτηνώδεις πλέον εχδρούς της, κανένας δεν πιστεύει ότι δια είναι πάντα έτοι... Παρήγοροι και οι πυκνοί καπνοί που αναδύονται από «καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος» όπως ευπρεπώς λέγονται τα καπνιστήρια της ανυπακοής. Το ίδιο παρήγορο και το κίνημα «δεν πληρώνω» στα διόδια και στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Αν όλα αυτά κατάφερναν να πάρουν πολιτικά χαρακτηριστικά και συγκεκριμένες στοχεύσεις, τότε δια μιλούσαμε πολύ διαφορετικά...

«Ο φασισμός είναι βία, όμως η βία δεν είναι φασισμός πάντα, όπως προσπαθεί –για λόγους δικούς της– να δημιουργήσει την εντύπωση η αστικοδημοκρατική προπαγάνδα. Η βία ασκεί μια δικτατορία πάνω στο λαό, δεν είναι το ίδιο πράγμα με τη βία που μπορεί να μεταχειριστεί ο λαός στην πάλη του για την ανατροπή της δικτατορίας» («Αντιπληροφόρηση» – Απρίλης 1976).

Να και μια φορά που συμφωνούμε απόλυτα με τον πρωδυπουργό: «Πιστεύω στη διά βίου μάθηση και πάντα πίστευα σ' αυτήν» δήλωσε, ίσως έχοντας στο πίσω μέρος του μιαλού του ότι το μέλλον δια έχει πολλά να του διδάξει. Τη συνέχεια των δηλώσεων του μη αυτόχθονα για τις αυτόχθονες δυνάμεις, προπιμούμε να μην τη σχολιάσουμε. Το ίδιο και τις περί την κάρτα του μετανάστη εξαγγελίες του εσωτερικού μετανάστη Γιάννη Ραγκούση.

Ολοι νίπτουν τας χειράς τους, πολλώ δε περισσότερο από τότε που άκουσαν ότι το πιλύσιμο των χειρών σκοτώνει τον Ιό A(H1N1) που του χρόνου δια είναι B(H1N1) και το 2035 δια είναι Ω(H1N1), χωρίς να ξέρουμε –και, προσωπικά, χωρίς να μας ενδιαφέρει– σε τι δια μεταλλαγή το 2035 που τελειώνουν τα γράμματα του αλφαριθμητού.

Στρέφουμε λίγο το πρόσωπο προς τον χώρο της «օργανωμένης ανυπακοής» όπως γράφουν οι αφίσες και ας μας επιτραπεί μια παρατήρηση –με όλο το σεβασμό και την προσήκουσα συστολή– προς τον «Ριζοσπάστη». Η ελληνική γλώσσα καδώς και το πληκτρολόγιο των υπολογιστών, δια μένουν διαλυτικά που καλό είναι να τα μάθουν οι εργαζόμενοι, έστω και σε μια μέρα που δεν συμμετέχουν σε εξαγγελίες από το κόμμα απεργία. Γιατί όταν γράφουν στην ιστοσελίδα –και πιθανόν και στην έντυπη έκδοση– ότι η Λιάνα Κανέλλη είπε «να φάει το παιδάκι στην άλλη άκρη της γης», δημιουργούν άσχημους συνειρμούς και πιθανόν να κινητοποιήσουν άσκοπα την εισαγγελία που είναι επιφορτισμένη και με χίλια δυο άλλα πράγματα. Άλλο το παιδάκι κι άλλο το παιδάκι, άλλο οι αστικές και άλλοι οι κανιβαλικές συνήδησεις.

Γράφουμε για πολλούς χώρους και δεν γράφουμε για τα συμβαίνοντα στο δημοσιογραφικό χώρο, όπου γίνεται της Πόλης [ποιος Τσουκάτος ρε.], μη διαφέροντας σε τίποτε από τους άλλους χώρους των ανθρώπων της δουλειάς. Βλέπετε, δεν είναι τα άδηλα φερέφωνα, οι διαπλεκόμενοι, τα πρόδυμα παπαγαλάκια και οι ακριβοπληρωμένες κοινωνικές νανουρίστρες, αλλά και οι άλλοι. Με τα μπλοκάκια, με τις περικοπές, με τις εργασιακές σχέσεις λάσπιχο, με τις απειλές, την τρομοκρατία και τις απολύσεις.

«Θα 'θελα λίγο δυναμίτη, θα 'θελα μιαν έκρηξη που να σκορπίσει το χειρότερο δάναντο στα βολέματά σας. Ευλογία κυρίου τα μυδράλια της ποίησης» (Νίκος Καρούζος).

Κοκκινοσκουφίτσα

Περί αλληλεγγύης και άλλων δαιμονίων

Aσχημα μαντάτα για τους Αελινοχριστιανούς: «Πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιο το ηπομαρμένον των διαβόλων και τοις αγγελούς αυτού. Επείναστα γαρ και ουκ εδώκατέ μοι φαγεύν, εδίψυσα και ουκ εποπίσατέ με, ξένος ημήν και ου συνηγόνετε με γυμνός και ου περιβάλλετε με, ασθενής και εν φυλακή και ουκ επισκέψαθε με».¹

Εάν παρ' ελπίδα υπάρχει θεός, τότε εμείς οι άθεοι, υλιστές, αναρχοκομμουνιστοληστούμμαριτές μάλλον θα τη γλιτώσουμε φρηνά, ενώ ο μητροπολίτης Ανθιμός, ο τηλενομάρχης Ψωμιάδης, ο Καρατζαρύρερ και οι υπόλοιποι ειλεκτοί εκπρόσωποι του ελληνοχριστιανικού θιάσου, που φαντασίωνται φράχτες και άνοιγμα πυρός στο τρίτο αλτ², μάλλον την έχουν άσχημα: «Και απελεύθερονται ούτοι εις κόλασιν αιώνιον...».

Δεκάδες μετανάστες απεργού πείνας διεκδικούν τα αυτονόητα δικαιώματά τους, υπό το βλέμμα της κατακρεούργημένης απ' τον χριστιανικό όχλο νεοπλατωνικής φιλοσοφίου Υπατίας. Οι απ' ευθείας απόγονοι των ανθρωπόμορφων αυτών ουρακοτάγκων θα ήθελαν να πράξουν ομοίως, αλλά από τότε δυστυχώς μεσολάβησε και αυτός ο καταρραμένος ο Διαφωτισμός – γαμώ το Βολταίρο μου μέσα και όλους τους

εγκυλοπαδιστές μαζί!

Εάν όμως ο σύγχρονος σκοταδισμός και η υποκρισία των ελληνοχριστιανών είναι η μια όψη του νομίσματος, η άλλη όψη είναι ο επιφανειακός ανθρωπισμός της συστηματικής Αριστεράς, που θέλει να αντικαταστήσει την αλληλεγγύη με μια εκφυλισμένη ελεμημούνη. Ετοι μια άλλης, η ίδια η ύπαρξη της ελεμημούνης στο χριστιανισμό είναι μια έκπτωση: ο πρωτοχριστιανικός κομμουνισμός εκφυλίστηκε περιοριζόμενος μόνο στα κοινά γεύματα και από εκεί πέρασε στον παραπέρα εκφυλισμό της ελεμημούνης. Μια Αριστερά συνηθισμένη στις εκπτώσεις εκφυλίζει και την αλληλεγγύη στους όρους και τις προύποθεσεις για μια ανώτερη ρήξη, αφού η επανάσταση δεν είναι ένα απλό βολονταριστικό άλμα, αλλά μια συνεχής εξελικτική διαδικασία που συνδέεται άμεσα με τις υλικές συνθήκες και τις ανάγκες των ανθρώπινων υποκειμένων).

Βήμα πρώτο: ενεργή συμπαράσταση και συμμετοχή στους αγώνες τους, ακόμα κι αν αυτοί έχουν μερικά και αποσπασματικά αιτήματα που δεν ζεφεύγουν απ' τα αστικοδημοκρατικά πλαίσια, δεν έρχονται δηλαδή σε άμεση και χειροποίηστη ρήξη με το υπάρχον status quo (ενδέχεται, όμως, να δημιουργήσουν τους όρους και τις προύποθεσεις για μια ανώτερη πράξη), αφού η επανάσταση δεν είναι ένα απλό βολονταριστικό άλμα, αλλά μια συνεχής εξελικτική διαδικασία που συνδέεται άμεσα με τις υλικές συνθήκες και τις ανάγκες των ανθρώπων υποκειμένων).

Βήμα δεύτερο: ενδυνάμωση του ριζοσπαστικού κινήματος που πολεμάει τις ιδιες τις αιτίες που εξαναγκάζουν τους ανθρώπους να ξεσπούνται, να αφήνουν τις πατρίδες τους και να μεταναστεύουν. Οι πόλεμοι (τοπικοί ή νεοαποκλιτικοί), η λιμοκτονία, ο υποστηριμός, η φτώχεια και η εξαθλίωση δεν είναι ουδέτερα φαινόμενα που έτσι απλά συμβαίνουν. Εχουν βαθεία τις ρίζες τους μέσα στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής και τις υπάρχουσες κοινωνικές σχέσεις. Πέρα από τον επιφανειακό ανθρωπισμό της συστηματικής Αριστεράς, που ζητά εξωραϊσμό των αποτελεσμάτων με διατήρηση των αιτιών, υπάρχει ο πιο βαθύς ανθρω-

πισμός που είναι ο βαθύτερος ριζοσπαστισμός: η κοινωνική επανάσταση που θα πετάξει μια για πάντα τον καπιταλισμό στον σκουπιδοτενέκε της ιστορίας!

Γιατί σαν να μην έφτανε ο αστικός Διαφωτισμός, ήρθαν μετά κι αυτοί οι τρισκατάροι που μουσάρτοι με τη διαλεχτική τους να μας πουν πώς ο καπιταλισμός δεν είναι μόνιμη κατάσταση της ανθρώπινης ανθρώπινης κοινωνίας...

Πολύκαρπος Γεωργιάδης
Φυλακές Κέρκυρας

14.02.2011

1. Βλέπε το κατά Ματθαίον ευαγγέλιο, κεφ. κ

■ Δράση για την Ελευθερία

Να αποφυλακιστεί τώρα η Φαίη Μάγιερ

Τη σύλληψη για δεύτερη φορά και προφυλάκιση της Φαίης Μάγιερ καταγγέλλει με ανακοίνωσή της η Δράση για την Ελευθερία. Η υπόθεσή της, σημειώνεται στην ανακοίνωση, «αποτελεί άλλη μία χαρακτηριστική περίπτωση κρατικής τρομοκρατίας και ενοχοποίησης αγωνιστών μέσω της ποινικοποίησης φιλικών σχέσεων, σε συνδυασμό με την συντονισμένη επικοινωνιακή καταιγίδα συκοφάντησης από διωκτικούς μηχανισμούς και ΜΜΕ που σαν γνήσια γρα-

φεία Τύπου της Αντιτρομοκρατικής ανέλαβαν το γνωστό τους ρόλο. Παρόλο το επικοινωνιακό φιάσκο με το δήθεν τρομοκρατικό οικογενειακό παρελθόν της, οι δικαστικές αρχές έρχονται να «σώσουν» την χαμένη και γελοιοποιημένη «τιμή» της Αντιτρομοκρατικής και θελοντάς να επιβεβαιώσουν τους διωκτικούς μηχανισμούς προφυλακίζουν εκδικητικά και προκλητικά τη Μάγιερ με το σκεπτικό ότι: πρώτον, είναι αναρχική, δεύτερον, διατηρεί φιλικές σχέσεις με επίσης

αναρχικούς και τρίτον, συμμετέχει σε κινήσεις αλληλεγγύης, και χαρακτηρίζει τους αναρχικούς φυλακισμένους πολιτικούς κρατουμένους». «Μέσα σε αυτό το πλαίσιο», συνεχίζει η ανακοίνωση, «εντάσσεται και η ποινικοποίηση της αλληλεγγύης, που αποτελεί μια ποιοτική αναβάθμιση του καταστατικού πλαισίου και σε συνδυασμό με τις διατάξεις του νέου τρομονόμου, προοπτικά μπορεί να συμπεριλάβει όλες τις δυνάμεις πολιτικής αμφισβήτη-

σης, κοινωνικών αντιστάσεων και συλλογικών διεκδικήσεων. Μπορεί λοιπόν η επίθεση να στρέφεται ενάντια στον αναρχικό χώρο, δεν αφορά όμως μόνο τους αναρχικούς. Οταν η πολιτική εξουσία και οι μηχανισμοί της επικεντρώνονται στην καταστολή για την εμπέδωση του «νόμου και της τάξης», που είναι απαραίτητη την εποχή της κρίσης, το ζητούμενο είναι η πλήρης ανατροπή του πλαισίου που ορίζεται από το κράτος».

■ Δίκη για την υπόθεση ΣΠΦ

«Λάδι» οι δικαστές από τους συναδέλφους τους

Εχει γίνει ποτέ δεκτή αίτηση εξαίρεσης κατά δικαστών; Απ' όσο γνωρίζουμε, όχι. Η συντεχνία επιδεικνύει μια αξιοζήλευτη συνοχή, ακόμα και στις πιο κραυγαλέες περιπτώσεις. Αυτοπροστατεύεται. Άλλωστε, για να μην ξεχνιόμαστε, καλυμμένη από την ισοβιότητα και το ιδεολόγημα της «ανεξαρτησίας», η δικαστική κάστα έχει υπηρετήσει όλα τα καθεστώτα, χωρίς ποτέ να της ζητήθει λογαριασμός από το σύστημα. Αρκετοί διώχτηκαν από τον κρατικό μηχανισμό μετά την πτώση της χούντας, δικαστής όμως κανένας.

Δεν θα μπορούσε, λοιπόν, να συμβεί διαφορετικά στη δίκη για την υπόθεση της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς,

στην οποία τέσσερις από τους πέντε παρόντες κατηγορούμενους (Ράλλης, Βογιατζάκης, Γιόσπας και Μητρούσιας) υπέβαλαν αίτηση εξαίρεσης κατά του συνόλου των μελών της έδρας. Μπορεί οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροί τους να επιχειρηματολόγησαν αναλυτικά και να τεκμηρίωσαν το αίτημά τους, καταδεικνύοντας ότι η έδρα «σύρθηκε πίσω από το υπουργείο Δικαιοσύνης υπαναχωρώντας από τις αρχικές της θέσεις», όμως το δικαστήριο που εξέτασε την αίτηση εξαίρεσης δεν χρειάστηκαν παρά λίγα λεπτά της ώρας για να «διασκεφτεί» και να απορρίψει την αίτηση εξαίρεσης, με το σκεπτικό ότι «οι αιτήσεις ανάγονται στον τρόπο διεξα-

γωγής της δίκης και δεν είναι γεγονότα που κατά την έννοια του νόμου δικαιολογούν μεροληφία».

Το ολιγόλεπτο της διάσκεψης, δηλαδή η μη τίρηση κάποιων προσηχμάτων, δεν ήταν τυχαίο. Θέλησαν να στελουν ένα μήνυμα, ότι καλύπτουν απόλυτα τους συναδέλφους τους που στελεχώνουν τα έκτακτα τρομοδικεία και δε σηκώνουν συζήτηση επ' αυτού.

Η δίκη θα συνεχιστεί την επόμενη Τρίτη, με την αρχική σύνθεση του δικαστηρίου. Στο μεταξύ, τη διακοπή της απεργίας πείνας ανακοίνωσαν οι προφυλακίσμενοι γι' αυτή την υπόθεση, που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στη ΣΠΤΦ.

Η οπλοκατοχή μετατρέπεται σε «τρομοκρατία»

Προφυλακιστέος ιριθμηκής, μετά την απολογία του στον αρμόδιο ανακριτή 38χρονος που συνελήφθη τα ξημερώματα της Παρασκευής 11 Φλεβάρη για παράβαση του νόμου περί όπλων. Η ιδιότητα του αντιεξουσιαστή που του αποδόθηκε ήταν αρκετή για να κατασκευαστεί ένα κατηγορητήριο που περιλαμβάνει κατοχή όπλων με σκοπό να τα διαθέσει σε ομάδες για τη διάπραξη «τρομοκρατικών» πράξεων και τον εκφοβισμό του πληθυσμού!

Οπως δήλωσε η συνήγορος του συλληφθέντα Μαρίνα Δαλιάνη, στη δικογραφία δεν υπάρχει παρά η οπλοκατοχή, η έκθεση κατάσχεσης και οι καταθέσεις των αστυνομικών που τον συνέλαβαν! Κατασκεύασαν, δηλαδή, ένα κατηγορητήριο με άνωθεν εντολές, χωρίς να έχουν το παραμικρό για την «τρομοκρατίκη» ομάδα στην οποία υποτίθεται ότι θα παρέδιδε τα όπλα.

Το ανέκδoto με το λαργό και το λιοντάρι το γνωρίζετε ασφαλώς. Σας ενημερώνουμε πως είναι το ίδιο παιχνίδι που παίζει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τη Siemens.

Θυμόσαστε, ασφαλώς, τις δηλώσεις Παπανδρέου περί άσκησης αγωγών και εξάντλησης όλων των νόμιμων μέσων, ώστε το ελληνικό δημόσιο και οι επιχειρήσεις του να πάρουν αποζημιώσεις από τη Siemens. Δηλώσεις που έγιναν αμέσως μετά το κλειστο-μοφιάσκο του σκανδάλου Siemens από την εξεταστική επιτροπή της Βουλής. Ακολούθησε επιστολή Παμπούκη προς την ελλαδική εκπροσώπηση της Siemens με την οποία εγέρθηκαν ζητήματα αποζημιώσεων.

Μερικές μέρες μετά τους λεονταρισμούς και αφού τα φώτα της δημοσιότητας έφυγαν απ' αυτή την υπόθεση, ο Παμπούκης δήλωσε στη Βουλή ότι η κυβέρνηση προσανατολίζεται στην αναζήτηση κάποιου εξωδικιστικού συμβιβασμού με τη Siemens. «Θα αντιμετωπίσουμε το θέμα με τον προσφορότερο τρόπο και μιακάρι να γίνει συμβιβασμός εκτός δικαστηρίων. Θα το κάνουμε αν θεωρήσουμε ότι εξυπηρετεί το δη-

μόσιο συμφέρον, διαφορετικά θα δώσουμε τη μάχη στα δικαστήρια» δήλωσε ο μυτικοσύμβουλος του Παπανδρέου, συμπληρώνοντας με νόημα ότι η διεκδίκηση αποζημιώσεων από τη Siemens χρειάζεται μεγάλη προσοχή, διότι διαφορετικά «δεν θα έχουν καμία τύχη οι αγωγές». Δεν παρέλειψε μάλιστα να «καρφώσει» την εξεταστική επιτροπή (δηλαδή τον πρόεδρο της, βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Σ. Βαλυράκη), «διότι έκανε με το μάτι μια προσέγγιση η οποία δεν μπορεί να αποτελέσει βέβαια βάση νομικών αξιώσεων».

Το πιο προκλητικό, όμως, απ' όσα είπε ο Παμπούκης ήταν η πλήρης κάλυψη που πρόσφερε στη σημερινή διοίκηση της Siemens, «καρφώνοντας» και πάλι εν ψυχρώ τον Βαλυράκη. «Αντιλαμβάνομαι –είπε– ότι κανείς δεν μπορεί να αξιώσει ονόματα, και άλλωστε ούτε η νέα ηγεσία της γερμανικής εταιρείας γνωρίζει!»

Το πολύ, λοιπόν, που ελπίζει η κυβέρνηση είναι να συμφωνήσει η Siemens να δώσει καμία αποζημιώση, για την οποία βέβαια το γερμανικό μονοπάτιο θα ζητήσει κάποιες «δουλειές» από το ελληνικό κράτος.

■ Δεν αποκλείει και «ύφεση» πάνω από 3% η ΤτΕ

Βρισκόμαστε μόλις στην αρχή του 2011 και η Τράπεζα της Ελλάδος ανέλαβε να μας προετοιμάσει για τα χειρότερα. Οπως είναι γνωστό, κυβέρνηση και τρόικα έχουν συμφωνήσει σε «πρόβλεψη» για πτώση του ΑΕΠ κατά 3% το 2011. Ήταν κι αυτή μια αυθαίρετη πρόβλεψη, όπως και όλες οι προηγούμενες, η οποία όμως ήταν χειρότερη από την προηγούμενη. Τώρα, στην έκθεσή της για τη Νομιματική Πολιτική, η ΤΤΕ μιλά μεν για -3%, δεν αποκλείει, όμως, η «ύφεση» να είναι μεγαλύτερη.

Σύμφωνα με την ΤτΕ, η αβεβαιότητα, το αυξανόμενο φρολογικό βάρος, η πτώση της ζήτησης και οι χρηματοδοτικές στενότητες οδήγησαν τις επενδύσεις σε μείωση που μπορεί το 2010 να έχει υπερβεί το 18%. Αν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι και το 2009 οι επενδύσεις είχαν υποχωρήσει σημαντικά, είναι σαφές ότι έχουν πλέον περιοριστεί αισθητά οι παραγωγικές δυνατότητες –ο δυνητικός ρυθμός ανάπτυξης– της οικονομίας. Στη συνέχεια το «γλυκαίνει», αναφέροντας ότι, βέβαιως, ο δυνητικός ρυθμός ανάπτυξης αναμένεται να αυξηθεί στο μέλλον, καθώς θα αποδιδουν οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και θα ενισχύεται η αξιοπιστία της χώρας, συντελώντας, μεταξύ άλλων, στην εισροή ξένων επενδύσεων.

Το τελευταίο, όμως, δεν έχει καμία σημασία, γιατί είναι σκέτο ευχολόγιο, αφού δεν συνοδεύεται από καμία συγκεκριμένη αναφορά. Πάντα εμφανίζονται αισιόδοξοι για το μέλλον και στη συνέχεια αναθεωρούν την αισιόδοξία τους και τη μεταφέρουν για το... απότερο μέλλον. Αρκεί να αναφέρουμε ότι στην ίδια την έκθεση της ΤΤΕ αναφέρεται ότι το τέταρτο τρίμηνο του 2010 το ΑΕΠ παρουσίασε μείωση κατά 6,6% σε σχέση με το τέταρτο τρίμηνο του 2009 και μεί

«Είσαστε ήδη νικητές, το μόνο που απομένει είναι η απονομή»

Οπως και την προηγούμενη βδομάδα, δεν υπάρχει γκανιάν θέμα στην αθλητική επικαιρότητα και κατά συνέπεια θα σχολιάσουμε τρία - τέσσερα θέματα που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της βδομάδας. Θα ζεκινήσουμε με την προσπάθεια του ισχυρού άντρα του ελληνικού μπάσκετ, Γιώργου Βασιλακόπουλου, να στήσει ένα υπερεθνικό πρωτάθλημα μπάσκετ, τη Μεσογειακή Λίγκα, στην οποία θα συμμετέχουν συγκεκριμένες ομάδες από τις μεσογειακές χώρες. Εχουν γίνει ήδη οι πρώτες διερευνητικές επαφές και έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για συμμετοχή, η Μακάμπι, η Παρτιζάν, η Εφέσ Πίλσεν, από την Ελλάδα Παναθηναϊκός, Ολυμπιακός, Αρης και τιθανόν ο ΠΑΟΚ, μια ομάδα από την Κύπρο και μια από το Λιβανό. Ο Βασιλακόπουλος ταξίδεψε στο Κατάρ, όπου θα έχει επαφές με τους σεχίχδες, προκειμένου να εξασφαλίσει τη χορηγία τους, με δελεαρ τη συμμετοχή μιας ομάδας από το Κατάρ στη Λίγκα (σύμφωνα με πληροφορίες της στήλης, δεν τους διευκρίνισε ότι το μπάσκετ παιζεται με στρογγυλή μπάλα).

Ισως κάποιοι να παραξενευτούν με την κίνηση του Βασιλακόπουλου, όμως όσοι γνωρίζουν αφενός πρόσωπα και πράγματα στο ελληνικό μπάσκετ και αφετέρου την ιδιοσυγκρασία του, τη θεωρούν απόλυτα φυσιολογική. Τα τελευταία χρόνια, έχοντας χάσει την «κηδεμονία» του ελληνικού πρωταθλήματος μπάσκετ από τον πρόεδρο του ΕΣΑΚΕ, Βασιλη Οικονομίδη, έψχεν να βρει τρόπους για να ξαναέρθει στο προσκήνιο. Είναι κατανοητό σε όλους ότι αν πετύχει το εγχείρημά του και στη Λίγκα συμμετέχουν οι τέσσερις ελληνικές ομάδες, που αναφέραμε παραπάνω, το ελληνικό πρωτάθλημα θα υποβαθμιστεί εντελώς, δεν θα έχει λόγο υπαρξης και με τον τρόπο αυτό ο Βασιλακόπουλος θα ξαναπάρει τα ήνια. Πόσο πιθανή είναι μια τέτοια προοπτική; Αν σε περίοδο οικονομικής κρίσης, εξασφαλιστούν αρκετά φράγκα για τις ομάδες που θα συμμετέχουν, οι πιθανότητες είναι υπέρ του, αφού οι ομάδες θα μπορούν να βάλουν ζεστό χρήμα στο ταμείο τους. Αν πετύχει το ταξίδι του στο Κατάρ και εξασφαλίσει τη χορηγία από τους εμίρδες, θα έχει κάνει ένα σημαντικό βήμα για την υποπότηση του οράματός του, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι βάζει ταφόπλακα στο ελ-

ληνικό μπάσκετ.

Η διαμάχη ανάμεσα σε Λάρισα και Βόλο είναι μια από της πολλές τοπικές κόντρες ανά το πανελλήνιο και αφορά κάθε οικονομικούντων κινήση που από το ελληνικό ποδόσφαιρο δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση και κατά συνέπεια τα παραλειπόμενα από το θεσσαλικό ντέρμπι είναι πολλά. Καταρχήν, η νίκη του Ολυμπιακού Βόλου μέσα στο «σπίτι» της ΑΕΛ, εκτός συγκλονιστικού απροσδιόπιττου, επισημοποιήθηκε τον υποβιβασμό της Λάρισας στη Β' Εθνική. Η αγωνιστική διαφορά των δυο ομάδων ήταν εμφανής και οι γηπεδούχοι, παρά την εντυπωσιακή ατμόσφαιρα που δημιούργησαν οι οπαδοί τους, δεν κατάφεραν να πάρουν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Η ήττα της Λάρισας ήταν λίγο πολύ αναμενόμενη με βάση την μέχρι τώρα εικόνα των ομάδων, όπως και η κόντρα ανάμεσα στις διοικήσεις των δυο ομάδων. Ελάχιστοι όμως θα μπορούσαν να μαντέψουν το μέγεθος αυτής της αντίταραθσης.

Με μια απαξιωτική ανακοίνωσή της, η βολιωτική ΠΑΕ κατηγόρησε τη διοίκηση της Λάρισας ως υπεύθυνη για την επίθεση εναντίον των δημοσιογράφων από το Βόλο, που καλυπταν την αναμέτρηση, χαρακτηρίζοντας «ΜΑΝΤΡΙ-ΓΑΛ» το νέο γήπεδο της ΑΕΛ. Η διοίκηση της «βυσσινί» ΠΑΕ πέρασε στην αντεπίθεση, ανέλαβε την ευθύνη που της αναλογεί για την επίθεση εναντίον των δημοσιογράφων, καταδίκασε τη συγκεκριμένη επίθεση και χαρακτήρισε τον ισχυρό άντρα του Ολυμπιακού Βόλου, Αχιλλέα Μπέο, ως «προαγωγό» του ελληνικού ποδοσφαίρου. Από τη μεριά του ΟΜΠΕΟΣ, εκμεταλλεύμενος την «ουδετερότητα» της ΕΠΑΕ και της ΕΠΟ, ανταπόκτησε με νέες ειρωνικές και απαξιωτικές «συμβουλές» και οδηγίες για την παρουσία της Λάρισας στη Β' Εθνική («συμβούλευσε» για έκδοση εισιτηρίων για τις ομάδες που επισκέπτονται το ΜΑΝΤΡΙ-ΓΑΛ, προκειμένου να ξεναγούνται στους χώρους ξυλοδαρμού ανυπεράσπιστων δημοσιογράφων, και έδωσε λύση για τη συντήρηση του χλοοτάπητα του γηπέδου, προτείνοντας να μπαίνουν πρόβατα από μαντρί που υπάρχει δίπλα στο γηπέδο).

Οι συγκεκριμένες δηλώσεις, σε συνδυασμό με την ανοχή που έχουν δείξει μέχρι στιγμής

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

οι αρμόδιοι φορείς και η ΕΠΟ, οδηγήσαν τον Πηλαδάκη σε μια δήλωση-προαναγγελία της αποχώρησής του από το ελληνικό ποδόσφαιρο. Με δεδομένο ότι ο Πηλαδάκης έχει εγγυηθεί προσωπικά για την αποπληρωμή του δανείου ανέγερσης του νέου γηπέδου της ΑΕΛ, οι πιθανότητες να πραγματοποιήσει την απειλή του δεν είναι πολλές. Απλά και μόνο, προσπαθεί να προκολέσει μια τιμωρία του Μπέο και να διοχειριστεί με τον πλέον ανώδυνο τρόπο, τον υποβιβασμό της ομάδας του.

Ουπουργός Αθλητισμού της Βρετανίας, Χιου Ρόμπερτσον, παραδέχτηκε ότι ο αγώνας των Ιρλανδών εναντίον της βρετανικής παρουσίας στη Βρετανία αποτελεί την κύρια απειλή για την ασφάλεια των Ιρλανδών εικόνα των ομάδων, όπως και η κόντρα ανάμεσα στις διοικήσεις των δυο ομάδων. Ελάχιστοι όμως θα μπορούσαν να μαντέψουν το μέγεθος αυτής της αντίταραθσης.

Είναι έκεκάθαρο ότι οι αγωνιστές του IPA θεωρούνται μεγαλύτερη απειλή από τον ισλαμικό φονταμενταλισμό, παρά το γεγονός ότι στο Λονδίνο μία μέρα μετά την ανάληψη των δημοσιογράφων, καταδίκασε τη συγκεκριμένη επίθεση και χαρακτήρισε τον ισχυρό άντρα του Ολυμπιακού Βόλου, Αχιλλέα Μπέο, ως «προαγωγό» του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Από τη μεριά του ΟΜΠΕΟΣ, εκμεταλλεύμενος την «ουδετερότητα» της ΕΠΑΕ και της ΕΠΟ, ανταπόκτησε με νέες ειρωνικές και απαξιωτικές «συμβουλές» και οδηγίες για την παρουσία της Λάρισας στη Β' Εθνική («συμβούλευσε» για έκδοση εισιτηρίων για τις ομάδες που επισκέπτονται το ΜΑΝΤΡΙ-ΓΑΛ, προκειμένου να ξεναγούνται στους χώρους ξυλοδαρμού ανυπεράσπιστων δημοσιογράφων, και έδωσε λύση για τη συντήρηση του χλοοτάπητα του γηπέδου, προτείνοντας να μπαίνουν πρόβατα από μαντρί που υπάρχει δίπλα στο γηπέδο).

Οι συγκεκριμένες δηλώσεις,

■ ΤΖΟΕΛ ΚΑΙ ΙΩΑΝ ΚΟΕΝ Αληθινό Θράσος

Αληθινή απογοήτευση για τους οπαδούς των αδελφών Κοέν αποτελεί η τελευταία ταινία τους. Η ιδιαίτερη, συρραϊστική, κυνική και διεισδυτική ματιά τους στην παρηκμασμένη αμερικανική κοινωνία, που καθιέρωσε τους δύο σκηνοθέτες σαν μέλη μιας πιο φιλοσοφημένης άποψης, απουσιάζει σε τέτοιο βαθμό από το «True grit», ώστε δύσκολα ο θεατής θα αντιληφθεί τη διαφορά του από ένα οποιοδήποτε καλογυρισμένο κλασσικό γουέστερν. Αντίθετα, ο πιο αδιάχει θεατής θα περάσει ένα ευχάριστο δίωρο, απολαμβάνοντας μια τυπική «αμερικανία» που δεν διαφέρει σε τίποτα επί της ουσίας από την πρωτότυπη ταινία του 1969 με τον Τζον Γουέν, ταινία που βασίστηκε σ' ένα έξυπνο αλλά αφελές μυθιστόρημα του Τσαρλς Πόρτις, στο οποίο εκθείαζονται κατά κόρον ο πρωισμός και η γενναιότητα των καουμπάδων.

Με άλλα λόγια, μια ιστορία κι ένα σενάριο κομμένο και ραφμένο στα μέτρα του «καλού» αντιδραστικού αμερικάνου Τζον Γουέν δεν ήταν δυνατό, ακόμα και αν «αλλοιώνονταν», να εκπροσωπήσουν τη γνωστή αντισυμβατική αντίληψη των αδελφών Κοέν, έτσι όπως εκφράστηκε στο «Φάργκο», στο «Μπάρτον Φινκ», στο «No country for old men» κ.λπ. Φυσικά, δεν λείπουν οι καυστικές, χιουμοριστικές πινελιές στους χαρακτήρες της ταινίας, με αποκορύφωμα εκείνον της δεκατετράχρονης πρωταγωνίστριας, όμως αυτό δεν αρκεί να προσδώσει αξιομημόνευτα στοιχεία σε μια ταινία, εμπορική μεν, αλλά κατά βάση αδιάφορη, άγευστη και άτολμη.

■ ΜΠΟΥΡΧΑΝ ΚΟΥΡΜΠΑΝΙ

Πίστη

Στο σημερινό Βερολίνο, τρεις νεαροί μουσουλμάνοι, μετανάστες δεύτερης γενιάς, αναζητούν τη δική τους υπαρξιακή ταυτότητα ανάμεσα στον απελευθερωμένο δυτικό τρόπο ζωής και τους ηθικούς περιορισμούς της θρησκείας τους. Θέματα όπως η ιμαρφούλοφιλία, οι αμβλώσεις, η κατάχρηση εξουσίας αλλά και οι θρησκευτικές επιτοφίες ψηλαφώνται στις παράλληλες και τεμνόμενες ιστορίες αυτής της ταινίας που προφανώς απηχεί και τα διλήμματα του ίδιου του δημιουργού της, του 29χρονου αργανού Μ. Κουρμπανί, μετανάστη επίσης δεύτερης γενιάς.

Αν και ο νεαρός σκηνοθέτης – παρότι κλείνει το μάτι με συμπάθεια στο Ισλάμ – αποτάσσεται τον φανατισμό και τους κάθε ειδούς ηθικούς καταναγκασμούς, αδυνατεί να διεισδύσει στην ουσία των θρησκευτικών ανοχρονισμών (οι θρησκείες εξ ορισμού βαδίζουν ενάντια στην εξελικτικότητα και την κοινωνιοβιο

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM ΜΕΑΜ

Αν ο Πολώνιος είχεν επήγνωση της ματαιότητας/ μπορεί να μην έκανε κακό./ Ο Πολώνιος όμως έχει μονάχα/ μια βουβή κουρούνα/ στην αριστερή του μασκόλη/ κι ένα ζευγάρι μαύρα γυαλιά/ μπροστά στο καύφιο του βλέμμα/ μπροστά στ' άδειο του κεφάλι./ Μέσα στα πιλούσια λιλιά του,/ φτωχός, καθώς βλέπεις, πολύ φτωχός ο Πολώνιος/ θα πλένει κάθε φορά πρόθυμος/ στους νεροχύτες της μεγάλης κουζίνας των ανακτόρων/ το ματωμένο ξίφος της εξουσίας, χωρίς να υποψιάζεται καν/ ότι ξοδιάζει μάταια τους κόπους του. (Σπ. Αποστόλου: «Πολύνια επήγνωση», από τον «Ανορθόγραφο επιγραφοποιό»)

Το όπλο που τράβηξε ο ασφαλίτης στην Κερατέα, πού τόβαλε τελικά;...

Πλατεία Ταχρί (=πλατεία της απελευθέρωσης). Ιδωμεν...

Τώρα οι μπάτσοι δολοφονούν και αγέννητα παιδιά (Μπουρλότο!)

Ναυαγούς ψάχναμε/ σε μπαλκόνια, πλατείες,/ συνωμοτικές διαδόσεις/ καθισμένους και κουρασμένους/ στις φτέρνες της ανάγκης./ Αυτούς που μας μαθαίνουν/ την αλφαριθμήτρα χαραγμένη/ στο δέρμα τους και την καρδιά τους,/ αυτούς που δεν τρίβουν τα κόκκαλά τους/ σε καναπέδες αφρ' απούς,/ ταξιδιώτες κι αυτοί κι εμείς με τον καιρό/ και κόντρα του συνάμα (16-2-11)

- ◆ Ο γιασουρτασμός του Π. Μπεγλίτη.
- ◆ «Η Αίγυπτος διοισθαίνει σε ακόμα μεγαλύτερη αστάθεια» (PRAVDA.RU, 14-2-11).
- ◆ «Την εμπιστοσύνη των ΗΠΑ και του Ισραήλ έχει ο 75χρονος Μοχάμεντ Ταντάουϊ, ο οποίος είναι στέλεχος του μηχανισμού και όχι κάποιος επαναστάτης» (Le Monde.fr, 14-2-11).
- ◆ Υποβρύχιες μπτίζνες.
- ◆ Και να θυμόμαστε πάσο (δεν) βοήθησαν την απεργία πείνας η ΓΣΕΕ και το ΠΑΜΕ.
- ◆ «Έγκαταλείψτε ΠΑΣΟΚ-ΝΔ - συμπορευτείτε με το ΚΚΕ» (Ριζοπάστης, 13-2-11). Οπου... ήχος για κουκιά, η Βασιλώ πρώτη.
- ◆ Τον Αριστοτέλη επικαλέστηκε ο κ. Λαζόπουλος (Τσαντίρι, 15-2-11) – περί δικαίου ο λόγος. Ομως: «Η δουλειά είναι αναγκαία αφού επιτρέπει σε ελεύθερους να αποφεύγουν τις εργασίες που ταπεινώνουν το φρόνημα και φθείρουν το σώμα» (Αριστοτέλους «Πολιτικά, 1.1259α). Αδιάβαστος για πολλοστή φορά ο... μήμος.
- ◆ «Θα σας φαινόταν, έστω εκ των υστέρων, παράξενο να

διαβάζατε (ή να ακούγατε) για την πλατεία του αγίου Παντελέημονα ότι: "...Δεν φτάνουν τα τόσα και τόσα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι, έρχεται να προστεθεί η διακριθόρα με τους λαθρομετανάστες, τα ναρκωτικά, τα φανερά πορνεία, τον αγοραίο έρωτα σε κρυφή μορφή στα ξενοδοχεία". Ή: "...Η κυβέρνηση φρταίει γι' αυτή την απαράδεκτη κατάσταση. Δεν πτάρνει κανένα μέτρο, παρά τα επανειλημένα διαβήματα των τοπικών συλλόγων. Λαθρομετανάστες, ναρκομανείς κ.ά, δρουν ανενόχλητα με την ανοχή της αστυνομίας". Ή: "...Εβαλαν στην πλατεία... ένα στρώμα και εξέδιδαν εκεί έναντι 10 ευρώ 2 κοριτσάκια δεκαπέντε ετών". Ε: Οχι, δεν θα σας φαινόταν παράξενο. Μόνο που πρέπει να αλλάξετε την λέξη "λαθρομετανάστες" με την λέξη "αναρχικοί" στο πρώτο απόσπασμα για να έχετε την εξυγιαντική ανακοίνωση του Ριζοπάστη, στις 16 Δεκέμβρη του 1980. Να αλλάξετε και πάλι την λέξη "λαθρομετανάστες" με την λέξη "αναρχικοί" στο

έχετε την "αγωνία των πολιτών" σε μια ανακοίνωση του Επιμορφωτικού και Εκδρομικού Συλλόγου Εξαρχείων, και πάλι κάπου εκεί στα τέλη του 1980. Να συμπληρώσετε μετά την λέξη "πλατεία" την λέξη "Εξαρχείων" και να αλλάξετε τα "δέκα ευρώ" με "πενήντα δραχμές", για να έχετε την αγανακτισμένη αποκάλυψη του στρατηγού και υπουργού δημόσιας τάξης Δροσογιάννη, σε συνέντευξη του στο "Βήμα" στις 18 Μάη του 1986». (Συνηγορία στο «παραεμπόριο», υπεράσπιση της πόλης - SARAJEVO, τ. 48). Όλα τα καθάρματα δουλεύουν (-ουνε) μαζί... ◆ «Οι τρόφιμοι του παρασιτισμού» (ανάλυση του Κ. Καλλίτοτη στην Οικονομική Καθημερινή, 13-2-11). Φασιστική μπόχα.

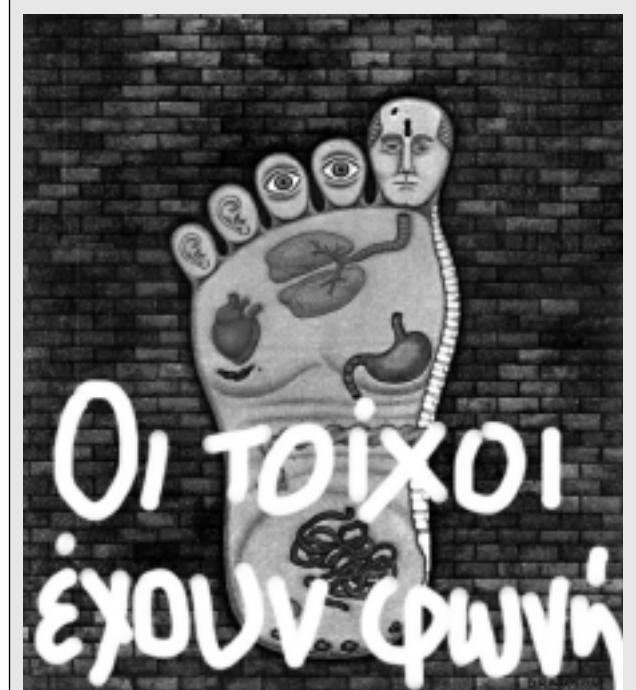
◆ Θάνατος στα αιγαπόρβατα! «Τα βουνά της Αττικής στο έλεος αιγαπορβάτων» (Γ. Ελαφρός, Καθημερινή, Κυριακή, 13-2-11). Και: «Οι μηνύσεις και τα πρόστιμα που επιβάλλουν οι διαισικές υπηρεσίες δεν επαρκούν...». Κατά της «ανομίας» ο κ. Ελαφρός, όστις τυχάνει και καταλαμβάνει και (ηγετική) θέση στο NAP.

◆ Ναζισμός=κομμουνισμός, γι' αυτό προτιμήτα η δημοκρατία και οι νόμοι της, κατά Μάνδρο Πασχαβέλη (13-2-11) (μιας και προσεγγίζει την κ. Μάνδρου...) (εξάλλου ίδια their master's voice...).

◆ Σοφρόνιος ο σαφρές: «Το ζητούμενο είναι να οργανωθεί η κοινωνική δυσαρέσκεια με τρόπο που θα διασφαλίσει τη βελτίωση και όχι την κατάρρευση του συστήματος» (Κ. Ιορδανίδης, Καθημερινή, 13-2-11).

◆ Κι ένα «κουλό»: λάβαμε «ευχαριστήρια προκήρυξη» από «πρώην υπουργό δημοτικού σύμβουλου» την ημέρα των εργατεμένων (;!).

◆ Υπέρ των πολέμων η εφημερίδα ELT NEWS (Φλεβάρης 2011), προφανώς των ιμπεριαλιστικών όπου γης. A little major crime, though: υποστη-

◆ ...γιατί τη ζωή θέλουμε να τη ζούμε κι όχι να την παρακολουθούμε... Για τους ανέργους που βιώνουν το άγχος της απώλειας της εργασίας τους εξαιτίας της κοινωνικο-οικονομικής κρίσης και νιώθουν ότι χρειάζονται ψυχολογική στήριξη αυτήν την εποχή, το Κέντρο Πρόληψης «Σταθμός» μπορεί να τους υποστηρίξει – Οι υπηρεσίες παρέχονται δωρεάν – ΣΤΑΘΜΟΣ Κέντρο Πρόληψης και αντιμετώπισης της εξάρτησης των Δήμων Καλλιθέας-Μοσχάτου-Ταύρου σε συνεργασία με τον οργανισμό κατά των ναρκωτικών ΟΚΑΝΑ (αφίσα)

Οι άνθρωποι που εργάζονται σ' αυτές τις υπηρεσίες είναι συγχρόνως κολών προθέσεων και με ειλικρινή διάθεση προσφοράς. Κακοπληρωμένοι σχεδόν πάντοτε και αυτοί και με την απειλή της ανεργίας να κρέμεται πάνω από το κεφάλι τους. Πίσω από την καλή πρόθεση αυτών των ανθρώπων κρύβονται τα λαμπόγια. Επιχειρηματίες που έχουν βρει την κότα που κάνει τα χρυσά αυγά, φιλόδοξοι καθηγητάδες των πανεπιστημίων και τοπικοί άρχοντες, βεβαίως-βεβαίως. Οι πληγές που δημιουργεί ο καπιταλισμός στο κοινωνικό σώμα είναι το αντικείμενο τους. Τα διάφορα κονδύλια, εθνικά και κοινωνικά, είναι τα κούσιμά τους. Τα ρουφάνε με αστραπιά τα ταχύτητα. Ο καπιταλισμός έχει ανάγκη από κοινωνικά άλλοθι. Στη μια γωνιά πουλάνε την πρέζα και στην παρακάτω γωνιά εδρεύει η απεξάρτηση. Εκατό στην πρέζα, ένας στην απεξάρτηση. Από τη μια πόρτα σε κλοτσάνε προς την ανεργία και στην παρακάτω γωνία σε περιμένει το «κέντρο πρόληψης» για να σου προσφέρει ψυχολογική στήριξη, μη τυχόν και πέσεις στην πρέζα. Οχι, δουλειά δεν πρόκειται να σου βρει, παρηγοριά μπορεί μόνο να σου δώσει. Οπως επί αιώνες τώρα κάνουν οι θρησκείες.

◆ Φοράνε πια...! – Οι πολίτες του Ηρακλείου ζητούμε μια πολική καθαρή από την ανεξέλεγκτη αφισοκόλληση – πίνοιστας Ηρακλειώτες στην πράξη (αφίσα)

Μετά τους ατενίστας αποκτήσαμε και τίνοιστας. Ευτυχώς για μας τους Αθηναίους, αυτούς θα τους υποστούν οι Ηρακλειώτες. Η μαλακία γίνεται μόδα, για να το πούμε στην απλοελληνική. Αυτός που έφερε έναν κουβά με σκατά διαμορφώρεται γιατί βρήκε και μια τρίχα. Τα trendy τυπάκια αποφάσισαν, λέει, να κάνουν μια αφισοκόλληση για να φωνάξουν σε όλους τους άλλους «φτάνει πιο» και στην επόμενη μέρα θα πάνε να καθαρίσουν τις αφίσες τους. Το δεύτερο θα είναι μια πραγματικά κοινωνικά χρήσιμη πράξη. Θα καθαρίσουν τις βρομιές τους. Οι υπόλοιποι (μιλάμε για την πολιτική αφίσα) θα εξακολουθήσουν να χρησιμοποιούν αυτόν τον τρόπο για να επικοινωνήσουν με όλους τους άλλους. Για να στείλουν τα μηνύματά τους, για να οργανώσουν και να προπαγανδίσουν τις εκδηλώσεις τους. Κι αυτό δεν είναι ρύπανση, είναι (και) ομορφιά. Αποστειρωμένους τοίχους βρίσκεις μόνο στα ψυχιατρεία και τα νεκροταφεία. Εκεί που σταματάει η ζωή. Οπου υπάρχει ζωή υπάρχει και πάλι των τάξεων, υπάρχει και επικοινωνία και προπαγάνδα. Κι όταν τα κυριάρχα Μέσα σταθμούνται στα χέρια της κυριάρχης τάξης, οι καταπιεζόμενοι θα χρησιμοποιούν αυτά τα θαυμάτια Μέσα που έχει εφεύρει η ιστορία των ταξικών ογκών. Μέσα για τη χρήση των οποίων έχουν χυθεί ποτάμια αίματος, έχουν φυλακιστεί άνθρωποι. Δεν θα σας κάνουμε τη χάρη, τυπάκια της μόδας, της αποχαύνωσης και του life style.

σέγγιση της ζωής αναδεικνύει απλώς το έλλειμμα σε φιλοσοφικό κυρίως επίπεδο, έλλειμμα που καμιά συναισθηματική οπτική ή κινηματογραφικό τέχνασμα δεν μπορεί να γεμίσει.

Το σινεμά αξιώσεων απαιτεί –πέρα από το ταλέντο– πρωτίστως ένα υπολογίσμο, αν όχι τεράστιο υπόβαθρο παντούδινων γνώσεων και, απ' ότι φαίνεται, ο Κουρμπανί βρίσκεται ακόμα στην αρχή.

Ελένη Σταματίου

Βασίλης

Την περασμένη Τρίτη, ψηφίστηκε από τη δωσιλογική κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ και την κόρη του Μητσοτάκη το χουντο-νομοσχέδιο Ρέπτπα για τις αστικές συγκοινωνίας της Αθήνας. Σε προηγούμενα φύλλα, δημοσιεύσαμε εκτενή ρεπορτάζ από τις γενικές συνέλευσις των οδηγών της ΕΘΕΛ και οι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν τον υπονομευτικό ρόλο που έπαιξε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία του κλάδου και τη βοήθεια που προσέφερε στην κυβέρνηση για να περάσει το νομοσχέδιο με τις μικρότερες δυνατές αντιδράσεις. Γνωρίζουν επίσης, ότι σε ένα μεγάλο κομμάτι της βάσης των εργαζόμενων είχε παγιωθεί η πεποίθηση ότι ο αγώνας θα μπορούσε να είναι νικηφόρος και να ανατρέψει τους σχεδιασμούς του Ρέπτπα. Τα τελευταία χρόνια, η ψήφιση ενός νόμου έδινε τη δυνατότητα στους γραφειοκράτες να σπέρνουν την απογοήτευση στους εργαζόμενους, να κηρύσσουν τη λήξη του αγώνα και να τον μεταθέτουν χρονικά στην «ακύρωση» του νόμου «στην πράξη».

Στη γενική συνέλευση της Τετάρτης και παρά το «μουδιάσμα» από την ψήφιση του νομοσχέδιου, οι οδηγοί της ΕΘΕΛ κατάφεραν να νικήσουν την απογοήτευση για τη μάχη που χάθηκε, να διατηρήσουν την αγωνιστική τους διάθεση και να ακολουθήσουν το ταξικό τους ένστικτο. Η απόφασή τους να συνεχίσουν τον αγώνα, την επαύριο της ψήφισης του νόμου, και ταυτόχρονα να προσπαθήσουν να συντονιστούν με τη βάση των άλλων σωματείων των αστικών συγκοινωνιών (ΗΑΠΑΠ, ΗΣΑΠ, Μετρό, Τραμ), αποτελεί μια κορυφαία στηγμή του εργαστικού κινήματος της χώρας τα τελευταία χρόνια και ταυτόχρονα στέλνει ένα μήνυμα αντίστασης και ελπίδας σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Ας δούμε όμως τα δρώμενα της συνέλευσης της Τετάρτης 16/2.

Το κλίμα στο αμαξοστάσιο του Πειραιά, όπου διεξάγεται η συνέλευση, ήταν «βαρύ», εξαιτίας της ψήφισης του νόμου, αλλά και της μικρής συμμετοχής των οδηγών της ΕΘΕΛ στην κινητοποίηση της Τρίτης έξω από τη Βουλή, κατά τη διάρκεια της συζήτη-

σης του νομοσχέδιου στην Ολομέλεια. Αρκετή ώρα πριν την έναρξη της συνέλευσης, στα πηγαδάκια ήταν φανερή η οργή της βάσης για τη μάχη που χάθηκε και η αμφιχνία της συνδικαλιστικής ηγεσίας του κλάδου, που οδυνατούσε να απαντήσει πειστικά στα ερωτήματα των οδηγών. Οι συζητήσεις έδιναν και έπαιρναν. Ήταν φανερό, ότι στην πλειοψηφία τους οι οδηγοί επιθυμούσαν τη συνέχιση του αγώνα, όμως η αρχικά μικρή προσέλευση σε συνδυασμό με τη γνωστή σε όλους απόφαση της ΠΑΣΚΕ να προτείνει αναστολή του αγώνα, είχε σαν αποτέλεσμα να αυξάνεται η ανησυχία τους, ότι θα υπάρξει απόφαση υπέρ της λήξης του αγώνα.

Οσο περνούσε η ώρα και αυξανόταν η προσέλευση, τα πράγματα έδειχναν να άλλαζουν προ το καλύτερο, αφενός γιατί οι οδηγοί έδειχναν να ξαναβρίσκουν την αυτοπεποίθησή τους και να αποβάλλουν την όποια απογοήτευση και αφετέρου γιατί οι πληροφορίες για τη στάση άλλων παραπάτεων του ΔΣ ήταν ότι θα προτείνουν συνέχιση του αγώνα. Οταν ξεκίνησε η γενική συνέλευση (η συμμετοχή τελικά ήταν αντίστοιχη της συνέλευσης της Δευτέρας 7/2), υπήρχε μια συγκρατημένη αισιοδοξία για απόφαση υπέρ της συνέχι-

σης των κινητοποιήσεων, παρά το γεγονός ότι στην ψηφιφορία για την ανάδειξη προέδρου της συνέλευσης ο προτεινόμενος από την ΠΑΣΚΕ επικράτησε με πολύ μεγάλη πλειοψηφία των προτεινόμενων από τη ΔΑΚΕ και τη ΔΑΣ (ΠΑΜΕ).

Ο Κουλουμπαρίστης ως πρόεδρος του σωματείου πήρε το λόγο και προσπάθησε να βρει «νίκες» στο αγώνα που έδωσε ο κλάδος, οι οποίες θα έπρεπε να αξιολογηθούν σωστά και να «κεφαλαιοποιηθούν», ώστε να αξιοποιηθούν σωστά στην επόμενη φάση του αγώνα, που την οριοθέτησε στη μάχη για τη συλλογική σύμβαση εργασίας. Αφού γκραζόμενος την οργή της βάσης και τη θέλησή της για συνέχιση του αγώνα (γνωρίζε ότι και ένα μεγάλο κομμάτι της βάσης της ΠΑΣΚΕ ήθελε συνέχιση του αγώνα), ήταν φανερά αμήχανος και δεν μπορούσε να γίνει πειστικός. Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, που είχε εμφανώς μικρότερη διάρκεια από τις προηγούμενες συνέλευσις, οι διεργασίες για συμφωνία των υπόλοιπων παραπάτεων και σχημάτων σε μια κοινή αγωνιστική πρόταση ήταν έντονες.

Τον Κουλουμπαρίστη διαδέχθηκε στο βήμα ο εκπρόσωπος της ΔΑΚΕ, Κομίνης, ο οποίος προσπάθωντας να

κάνει μια αποτίμηση της κατάστασης, μιλήσε για αγώνα που χάθηκε, προκαλώντας φωνές αντιδρασης από τους οδηγούς, και δηλώσε ότι η ΔΑΚΕ θα εργαστεί μέχρι το τέλος για την ενότητα του κλάδου και θα σεβαστεί όποια απόφαση πάρει η βάση, χωρίς επί της ουσίας να κάνει πρόταση υπέρ ή κατά της συνέχισης του αγώνα. Στο παρασκήνιο είχαν σχεδόν ολόκληρη ιδιαίτερη σημασία οι διεργασίες και διλώνει διατεθειμένη να συνέχισει τον αγώνα. Στη συνέχεια, με αφορμή την τοποθέτηση του Κομίνη περί ήττας και χαμένου αγώνα, τον κάλεσε αν αισθάνεται ήττημένος να πραγατηθεί και να πάει σπίτι του, γιατί η βάση όχι μόνο δεν αισθάνεται ήττημένη αλλά δηλώνει διατεθειμένη να συνέχισει τον αγώνα. Στη συνέχεια περιέγραψε τις συνομιλίες που είχε στο Σύνταγμα (στις οποίες ήταν παρόντες και δύο ακόμη οδηγοί της ΕΘΕΛ) με τους προέδρους από τα σωματεία των εργαζόμενων σε Μετρό, ΗΛΠΑΠ και ΗΣΑΠ, οι οποίοι τον διαβεβαίωσαν ότι αν από το σωματείο της ΕΘΕΛ γίνει κάλεσμα για κοινή σύσκεψη όλων των σωματείων των αστικών συγκοινωνιών, θα το αποδεχτούν, προκειμένου να συντονιστεί ο αγώνας.

Στο βήμα ανέβηκε ο εκπρόσωπος του Συνδέουμον Οδηγών, Κουμούτσος, ο οποίος κατηγόρησε ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ ότι με τη στάση τους άνοιξαν το δρόμο για την ψήφιση του νομοσχέδιου (ξέχωντας ότι μέχρι τη συνέλευση της Δευτέρας 7/2 συμμετείχε σε κοινή πρόταση μαζί τους), δηλώσε ότι θα πρέπει ο αγώνας να συνεχιστεί και ζήτησε από τους εργαζόμενους να σηκώσουν τα χέρια και να δηλώσουν αν θέλουν να συνεχιστεί ο αγώνας. Το αποτέλεσμα ήταν εντυπωσιακό, με τη συντριπτική πλειοψηφία των οδηγών (σε ποσοστό που μπορεί να ξεπερνούσε και το 80% των παρευρισκόμενων) να δηλώνει εν μέσω χειροκροτημάτων και επιδοκιμασιών τη θέληση της υπέρ της συνέχισης του αγώνα.

Επί της ουσίας η συνέλευση είχε ολοκληρωθεί. Οι υπόλοιποι ομιλητές, εκτός από δύο μελη του προεδρείου από την ΠΑΣΚΕ, που προσπάθησαν να βοηθήσουν τον Κουλουμπαρίστη, πετυχαίνοντας το αντίθετο αποτέλεσμα, τάχθηκαν υπέρ της συνέχισης των κινητοποιήσεων. Ιδιαίτερη εντύπωση έκανε η τοποθέτηση ενός οδηγού (είχε μιλήσει το ίδιο καλά και στη συνέλευση της Δευτέρας 31/1, που κέρδισε η βάση, κόντρα στην πρόταση των 16 μελών του ΔΣ), ο οποίος έβαλε τα δεδομένα στη σωστή τους βάση. Καταφήγη, εντόπισε τις ευθύνες του ΔΣ στο γεγονός ότι επέλεξε τη λανθασμένη τακτική των «χαμηλής» εντασης κινητοποιήσεων, που οδήγησε στην ψήφιση του νομοσχέδιου. Στη συνέχεια, με αφορμή την τοποθέτηση του Κομίνη περί ήττας και χαμένου αγώνα, τον κάλεσε αν αισθάνεται ήττημένος να πραγατηθεί και να πάει σπίτι της, γιατί η βάση όχι μόνο δεν αισθάνεται ήττημένη αλλά δηλώνει διατεθειμένη να συνέχισει τον αγώνα. Στη συνέχεια περιέγραψε τις συνομιλίες που είχε στο Σύνταγμα (στις οποίες ήταν παρόντες και δύο ακόμη οδηγοί της ΕΘΕΛ) με τους προέδρους από τα σωματεία των εργαζόμενων σε Μετρό, ΗΛΠΑΠ και ΗΣΑΠ, οι οποίοι τον διαβεβαίωσαν ότι αν από το σωματείο της ΕΘΕΛ γίνει κάλεσμα για κοινή σύσκεψη όλων των σωματείων των αστικών συγκοινωνιών, θα το αποδεχτούν, προκειμένου να συντονιστεί ο αγώνας.

Με τον τρόπο αυτό κατέδειξε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τις ευθύνες του ΔΣ, που άφησε να περάσουν 2,5 μήνες χωρίς καμία ουσιαστική προσπάθεια συντονισμού του αγώνα, και ζήτησε από τη συνέλευση να υπερψηφίσει την πρότασή του για κοινή σύσκεψη όλων των εργαζόμενων στις αστικές συγκοινωνίες, κάτι τους έγινε δεκτό με μεγάλο ενθουσιασμό και χειροκροτήματα από τους οδηγούς (η ΔΑΣ-ΠΑΜΕ, μέχρι την τελευταία στιγμή, δεν ήθελε να συμπεριληφθεί η συγκεκριμένη πρόταση στο κοινό πλαίσιο που συμφωνήθηκε, φοβούμενη προφανώς ότι ο συντονισμός των εργαζόμενων στη βάση μπορεί να βγάλει δυναμικές κινητοποιήσεις). Εκλεισε την ομιλία του με σκληρή κριτική προς το ΔΣ, λέγοντας πως από τη

στιγμή που δεν κατάφερε με την τακτική του να αποτρέψει τη ψήφιση του νομοσχέδιου του Ρέπτπα, δεν το «πιστεύει» και δεν μπορεί να την επόμενη μάχη, της συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Στη δευτερομείλια του ο Κουλουμπαρίστης, βλέποντας ότι η ΠΑΣΚΕ έχει χάσει τη συνέλευση, κάλεσε τόσο τις παραπάτες όσο και τη βάση να υποβάλουν πρόταση μομφής εναντίον του προεδρείου, αν πιστεύουν ότι δεν θα υπερασπιστεί τα συμφέροντα του κλάδου, ότι δεν θα πειθαρχήσει στις αποφάσεις της συνέλευσης, ότι δεν θα είναι στην πρώτη γραμμή, αλλά όταν πουλήσει τον αγώνα. Εκμεταλλευμένος το κύρος που έχει ανάμεσα στους οδηγούς, κατάφερε να πάρει προσωπική ψήφιση εργασίας την επόμενη μέρα, και την αναστέλλει τη συνέλευση της Δευτέρας 31/1, που κέρδισε η βάση, κόντρα στην πρόταση των 16 μελών του ΔΣ, ο οποίος έβαλε τα δεδομένα στη σωστή τους βάση. Καταφήγη, εντόπισε τις ευθύνες του ΔΣ στο γεγονός ότι επέλεξε τη λανθασμένη τακτική των «χαμηλής»